திராவிடநாடு

6—4—58 | வார வெளியீடு | விலை 16 காசு

நற்றமிழாணை - நாடடைவோம்!

[கலைவாணன்]

★

அந்தித் தென்றல்விளை யாடுமெழிற் சோலையிலே
அகன்றோடு மருவியது கரைமணற் பரப்பினிலே
சிந்தனை மிக்கவனாய்க் குந்திநா னிருக்கையிலே
சின்னஞ்சிறு நெருப்பை முழுங்கிடு மெண்ணெய்போலே
வந்துவந் தென்றனகத் திடைதோன்றும் எண்ணம்பல,
வாய்திறந் துரைக்கவொண்ணா வகையென்னை வாட்டியதை
சிந்தையிலே வைத்திருக்கச் செந்தணலா யிருப்பதனால்,
சிங்காரப் பெருமகனே! செப்புகிறேன் கேட்டிடுவாய்:

அன்றைநாட் காலைமணி ஐந்தோடு ஆறிருக்கும்
அகந்தேடி வழக்கமாக வந்ததொரு தமிழேடு!
தென்னைதரு மிளநீரைத் தேடிவந்து கோடையிலே
தேடினும் ஓர்சொட்டு நீர்கிட்டாப் பாதையிலே
அன்புநெஞ் சாளொருத்தி அகமலர்ந் தருகுவந்து
அருந்துங்க ளெனக்கொடுக்கி னாவலோ டடைவதேபோல்,
புன்னகை யோடேட்டை வாங்கினேன்! நோக்கியதும்,
புத்தக சாலைபோந்தேன்! பத்துப்பிற வேடுங்கண்டேன்!

ஏட்டுக்கு ஏடுகோலம்! எப்படித்தா னியம்பிடுவேன்!
“ஏதிவர்க்குத் தனிநாடு, தனிமொழியு மில்லையில்லை—
நாட்டுடைக் காளையரே நம்புவிரோ இவர்களைத்தான்—
நாடகம் திரையாடிகள் நாடாளுஞ் சிரமமறியார்—
காட்டமாய் நேற்றிப்படிக் கர்ஜித்தா ரமைச்ச”ரென்று
கண்டகண்ட ஏடெல்லாம் சாற்றியதா லுரைக்கின்றேன்
நாட்டுடைக் கலையேசி எமையேசி வாட்டினாலும்
நற்றமிழாணை ஐயா! நாடடைந்தே தீருவோம்!

பேசட்டும்! பேசட்டும்!!

நாட்டுப் பிரிவினைபற்றி இப்போது காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் அதிகமாகப் பேசத் தொடங்கியுள்ளார்கள். நாட்டுப் பிரிவினை என்பது ஒரு "வியாதி" போன்றதென்று கூறும் அளவுக்கு அவர்கள் பீதி அடைந்துள்ளார்கள். அதிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாராகிய நாம் திராவிட நாடு தனியாகப் பிரிந்து ஆக வேண்டிய ஒன்று என்று கூறுவதைக் கேட்கும்போது அமைச்சர்களுக்கு ஆத்திரமும் ஆவேசமும் உண்டாகிவிடுகிறது. தி. மு. க.-வின் நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கை ஒரு "வியாதி" "மாயை" என்று மந்திரிகள் தங்கள் வேலையைக், கடமையைக்கூட மறந்து, இது ஒன்றுதான் தாங்கள் பேசவேண்டிய பிரச்சினை என்று பகிரங்கமாகவே கூற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். "தி. மு. க. நோய் மக்களைப் பிடிக்காது தடுப்பதே சர்க்காரின் கடமை" என்று சட்டசபையிலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும், பிற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளும்போதும் நாள் தவறாது பேசி வருகிறார்கள்.

இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தீமை விளைவிக்கக் கூடியது ஒன்று இருக்குமாயின், அது, தி. மு. க-வினரின் நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கைதான் என்று தாராளமாகவும் வெளிப்படையாகவும் பேசுகிறார்கள்.

இப்படி அமைச்சர்கள் பேசுவதை நாம் தவறாகக் கருதவில்லை. மாறாக, அவர்கள் நமக்கு—நமது கோரிக்கைக்கு மறைமுகமான உதவியே செய்து வருகிறார்கள் என்றுதான் கருதுகிறோம்.

நாட்டு மக்களிடம் நாள் தவறாது நாம் கூறிவரும் நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கையை அவர்கள் மறுத்துப் பேசுவது உண்மையிலேயே நமக்கு அவர்கள் செய்யும் மறைமுக உதவியென்றே நாம் கருதுகிறோம். ஏனென்றால் அவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசுவதால்தான் நாம் கோரும் திராவிடநாடு கிடைக்கிறதென்ற பொருளில் நாம் கூறவில்லை. தமிழனுக்கென்று தனியாக அமைந்திருக்கும் நன்றி மறவாப் பண்பின் காரணமாக, அவர்கள் எந்தக் கோணத்தில் எப்படிப் பேசினாலும்—ஏசினாலும், அவர்கள், நம்முடைய கோரிக்கையை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு பேசுவதால் — பொது மக்கள் இருசாரார் பேசுவதையும் கேட்கும் வாய்ப்புப்பெற்று, உண்மை எங்கே — யார் பேசுவதிலே இருக்கிறதென்பதை உணர முடிகிறதே என்பதால் தான் அவர்கள் பேசுவதையும், நமக்கு அவர்கள் உதவி செய்வதாகக் கருதுகிறோம்.

அடிகள்

நாட்டுப் பிரிவினைக்கு நாம் காட்டும் காரணங்கள் பலவற்றையும் அவர்கள் — அமைச்சர்கள் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, "இதோ பார்த்தீர்களா, இவர்கள் கூறும் காரணங்களை; இவையெல்லாம் இன்னின்ன குறைகளையுடையன" என்று விளக்கம் தந்தா மறுக்கின்றனர்? இல்லவே இல்லை. நாம் கா—க்காரர்கள்; அவர்கள் தி. மு. க-க்காரர்கள். எனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவராகிய இவர்கள் கூறும் காரணங்களைக் காங்கிரசுக்காரராகிய நாங்கள் கண்ணையும் கருத்தையும் மூடிக்கொண்டு மறுக்க வேண்டியதுதான் நமமுடைய — தற்காலச் சர்க்காராகியநம்முடைய கடமை என்ற போக்கில் நடந்து கொள்கிறார்கள்.

ஆனால், நாட்டு மக்கள் இருசாரார் பேசுவதையும் கேட்கிறார்கள்—எழுதுவதையும் படிக்கிறார்கள். யார் கூறுவதிலே உண்மை இருக்கிறது; யார் காரணங்காட்டிப் பேசுகிறார்கள்; யார் "வெத்து வேட்டு" அடிக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

நாம் நாட்டுப் பிரிவினைக்காக எடுத்துக்காட்டும் காரணங்கள் எதனையும் எந்த மந்திரியும் தனது மதிகொண்டு இதுவரை மறுத்துப்பேசவில்லை — காரணம், நாம் கூறும் காரணங்கள் உண்மையானவை, ஒளிவு மறைவு அற்றவை என்பது மட்டுமல்ல, நேர்மைக்கும் நீதிக்கும் கட்டுப்பட்டு நடக்கக்கூடிய எவராலும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியவையுமாகும்.

நாடு பிரிந்தால் நாம் வாழ முடியாது—அதற்கு இன்னின்ன காரணங்கள் என்று எடுத்துக்காட்டினாலாவது, அவற்றில் நேர்மையும் நீதியும் இருக்கிறது — எனவே நாம் நாடு பிரியவேண்டுமென்று இதுவரை கூறிவந்தது தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால், அவர்கள் எந்தக் காரணமும் கூறுவதில்லை — கூற முடிவதில்லை. வறிதே, "வியாதி" "தீமை" "மாயை" "வலை" என்ற வார்த்தைகளில் அவர்கள் கூறும் காரணங்கள் எல்லாம் மறைந்து கிடப்பதாக மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு பேசிவருகிறார்கள்.

மாணவர்களே! அவர்கள் வலையில் விழுந்து விடாதீர்கள்!

இளைஞர்களே! அவர்கள் மாயையில் சிக்கிவிடாதீர்கள்!

பெரியவர்களே! அவர்கள் கொள்கை வியாதியுள்ளது, நெருங்காதீர்கள்!

பொதுமக்களே! அவர்களின் பேச்சு தீமைகளை விளைவிக்கும், நம்பாதீர்கள்!

(15-ம் பக்கம் பார்க்க)

நமது கீதம்!

மலர் 16] ஆண்டு சந்தா ரூ. 8 [6-4-58] தனிப் பிரதி 16-காசு [இதழ் 38

ஆரியமாவது! திராவிடமாவது!! — என்று பேசுவார்களே, அந்தக் கட்டம், வெகு வேகமாக மறைந்து வருகிறது.

திராவிடம் என்ற சொல்லையே உச்சரிக்கக் கூசியோர்கூட, இன்று சரளமாகவும் சந்தேகமின்றியும் பேசத் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

பேசத் தலைப்பட்டது மட்டுமல்ல, திராவிடம்—திராவிடன் என்கிற வார்த்தைகளையும் ஒப்புக்கொண்டு உபயோகிக்கவும் முற்பட்டுள்ளனர்.

மார்ச் 19-ந் தேதி வங்காள சட்ட சபையில் இந்தி கூடாது என்று கர்ச்சித்த வங்கப் பிரதமர் பி. சி. ராய், தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்......"ஆரிய, திராவிட, மங்கோலிய மொழி இனங்களைச் சேர்ந்த பல்வேறு பண்பாடுகளும், மரபுகளும் உள்ள பல வகை மக்கள் வாழும் பன்மொழி நாடு இந்தியா" என்று. பன்மொழி நாடு! பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்தோர் வாழும் நாடு, என்கிறார் பி. சி. ராய்!!

மார்ச் 8-தேதி, பெரோஸ்பூர் எனுமிடத்தில் பேசிய, வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் தெரிவித்திருக்கிறார், "எங்கேயோ திராவிடனின் தலையில் அடி விழுகிறதென்றால் ஒவ்வொரு சீக்கியனின் மீசையும் துடிக்கவேண்டும்" என்பதாக. சீக்கியர், மராட்டியர் என்றால் இதுவரை ஒப்புக்கொண்டவர்களின் உதடுகள் 'திராவிடன்' என்பதையும் எடுத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கின்றன.

காலம், உண்டாக்கி வரும் பெரிய மனமாற்றத்தின் ஒரு கட்டம் இது! பிறருக்குச் சாதாரணமாகத் தோன்றலாம்--ஆனால், இதனை, இவர்கள் எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்ய, நாம் பட்டபாடு நமக்கன்றோ தெரியும்!!

வி. கே. கே. மேனன் உலகம் சுற்றி வருகிறவர்—நேருவின் பிரிய நண்பர். அவரும், பி. சி. ராயைப் போல, இந்தியா ஒரே நாடு, ஒரே விதமாகத்தான் குமரி முதல் இமயம் வரை வாழ்கிறார்கள் — என்று சிலர், உண்டாக்க முனைகிறார்களே — "ஐக்கிய உணர்ச்சி" இதுபற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"இந்திய மக்களுக்கு ஒரு பொது மொழி கிடையாது, ஒரு பொதுச்சித்தாந்தம் கிடையாது, பொது உடைகிடையாது, இந்திய தேசத்தில் பிறகென்ன இருக்கிறதென்றால் நாம் எல்லோரும் இந்தியர் என்கிற உணர்ச்சிதான். இதுதான் நம்மை இந்தியர்களாக்கியிருக்கிறது."

*

ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் — ஒரே பண்பாடு கொண்டவர்கள் — ஒரே கூட்டில் வாழ வேண்டியவர்கள்—ஒரே மொழியைப் பேசவேண்டியவர்கள்—ஒரே மாதிரி வாழ வேண்டியவர்கள்—என்கிற ஒரு மயக்கம், பன்னெடுங்காலமாகப் பலருக்கு இருந்து வருகிறது. அதனாலேயே, அவர்கள் காதுகள், திராவிடம், தனிமொழி, தனிக்கலை என்று சொன்னால் கேட்க மறுத்தன. ஏதோ இந்தியா பூராவும் ஒரே விதமாக வாழ்வோரின் நாடெனக் கருதி, இன்னமும் பேசி வருகிறார்கள். இமயமுதல் குமரிவரை, அப்படியே ஒன்றாகவே இருக்கவேண்டும் என்னும் ஆசை கலந்த ஒரு மனமயக்கத்தையும் வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அந்த மயக்கத்துக்கு, பி. சி. ராயிடமிருந்தும், கிருஷ்ணமேனனிடமிருந்தும் விளக்கம் வருகிறது! பன்மொழி இனங்கள் வாழும் நாடு—என்கிறார், ராய். நாம் எல்லோரும் இந்தியர் என்கிற உணர்ச்சிதான், நம்மை இந்தியர்களாக்கியிருக்கிறது என்கிறார் கிருஷ்ணமேனன்.

நேரு போன்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், இந்தியா ஒரு சர்க்கஸ் கூண்டு என்கிற உண்மை! எனினும், அவர்கள் 'இந்தியர் என்கிற உணர்ச்சியை' எல்லோருக்கும் உண்டாக்கிவிட முயற்சிக்கின்றனர்!! தங்களது காலத்திலேயே, இந்த உணர்ச்சியை காத்தானிலிருந்து முத்தன் வரை உண்டாக்கிவிட்டுப் போய்விடவேண்டும் என்ற ஆவலையும் ஆசையையும் அதிகமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அடிக்கடி, இமயமும் குமரியும் ஒன்று, எல்லோரும் இந்தியர் என எண்ணுங்கள் என்று பேசி வருகிறார்கள், இந்தியைப் பொதுமொழியாக்கவும் பிடிவாதம் செய்கிறார்கள்.

*

உண்டாக்கிவிடும் உணர்ச்சி! தானாகவே ஏற்படும் உணர்ச்சி!! — என்று இரண்டு வகையிருக்கிறது. கட்சிபேதமிருந்தாலும், மனவேற்றுமைகள் இருந்தாலும் டில்லியில் நம்மவர்கள் இருவர் சந்தித்தால், இயற்கையாகவே அவர்களுக்குள் 'நம்மவன்' என்கிற உணர்ச்சி, உருவாகிறது. பிறகுதான், "இந்தியன்" என்கிற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அது கூடச் சந்தேகம்தான்!!—எப்போதும், இயற்கையாகவே உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிதான் வெல்லும். தானாடா விடினும் தன் சதையாடும் என்பது இதுதான். பிறரால், உண்டாக்கிவிடப்படும் உணர்ச்சியிருக்கிறதே, அது அந்திநேரத்து வானம்போல, மாறிவிடக்கூடியதாகும்.

நாம் எல்லோரும் இந்தியர் என்கிற உணர்ச்சிதான் நம்மை ஒன்றுபடுத்துகிறதே ஒழிய, வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று ஒப்புக்கொள்கிறார், வி. கே. கே. மேனன்.

இப்படி ஒப்புக்கொள்வதும் சாதாரணமான கஷ்டம் அல்ல, நமது விடுதலை வரலாற்றில்! உண்டாக்கப்படும் உணர்ச்சி தவிர, அடிப்படையில் ஒன்றுக்கும் அம்சமில்லை என்கிறார் மேனன்; மொழியைக் காட்டினார், ராய்! மேனன், இன்னும் ஒருபடி சென்று உடை—உணவு—சித்தாந்தம் வரையில் ஆராய்ந்து உரைக்கிறார்—உணர்ச்சி தவிர, வேறேதும் இல்லையென்கிறார்!!

இந்த உணர்ச்சி வெல்லுமா, ஒரு ஐக்கியத்தை உண்டுபண்ணி விடுமா என்பதுபற்றிச் சிந்திக்கும் கட்டத்துக்குத்தான் அடுத்தபடி காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வரவேண்டும். நட்பு என்பது வேறு!! ஒருவருக்கொருவர் ஏற்படும் இன்பதுன்பங்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதும், விரோதமின்றிப் பழகுவதும், அன்பு காட்டி வாழ்வதும் நட்பாகும். ஐக்கியம் என்பது, குடும்ப விவகாரம் போல! இந்த ஐக்கியம் ஒருமொழி-ஒரு உடை—ஒரு கலை—ஒரு இனம்—என்கிற நிலைமையில் வாழ்பவர்களுக்குள்தான் ஏற்பட இயலும். திராவிடநாடு கேட்கும் நாம் இதனையே, விரும்புகிறோம். தாயகத்தில் ஐக்கியமும், பிறருடன் நட்பும் கொண்டு வாழ விரும்புவதுதான், நமது தனியரசின் கோட்பாடு. நண்பர்களாக, உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நாடும் வாழ முற்படுகையில், அருகிலுள்ள ஏனைய இந்தியப் பகுதிகளுடன், திராவிடமும் வாழ முடியும்! வெளிநாடுகளைவிட இன்னும் ஒருபடி அதிகமான உறவுகொண்டே வாழமுடியும்!!

அந்த நட்புத்தான் நீடிக்க இயலும்—வளரும்—வாழவும் செய்யும். அந்த நட்பு ஏற்படச் செய்வதை விட்டு, யாவரையும் வலிந்துஒன்றுக்கும்உணர்ச்சியை வளர்க்க, நேரு போன்ற தலைவர்கள் முயலுகிறார்கள். அந்த முயற்சி ஒருபோதும் வெல்லாது—இனத்துக்கொரு அமைப்பு ஏற்படத்தான் செய்யும் என்பதையே—நேருவின் அந்தரங்க நண்பர்களான ராய், மேனன், போன்றவர்களின் கூற்று மெய்ப்பிக்கிறது. காலம், இவர்களை, அடுத்த கட்டத்துக்கு விரைவில் அழைத்து வரவே செய்யும்—அந்த நம்பிக்கையிருக்கிறது, நமக்கு! ஏனெனில், "இந்தியா", அநாதிகாலத்தது அல்ல—இடையில் உருவாக்கப்பட்டது தானே !!

*

அ' நகரில்.

தடியடி—இருவருக்குக் காயம்—25 பேர் கைது, என்கிற வேதனையான செய்திகளைப் பெறுகிறோம், கலையூரான அண்ணாமலை நகரிலிருந்து! சம்பவங்களின்போது, அங்கேயே இருந்த அமைச்சர் சுப்பிரமணியம், சட்டசபையில் விரிவான விளக்கம் ஒன்றும் அளித்துள்ளார். அண்ணாமலை நகரிலிருந்து வரும் தகவல்கள், அமைச்சர் கூறாத பல செய்திகளைச் சொல்லுகின்றன.

கோரிக்கைகளை எழுப்புவோரின் கூற்றுக்குப் பதிலளிப்பதும், அதன் முக்கியத்தைக் குறைத்துக் கூறுவதும் காங்கிரஸ் அரசு கடைப்பிடித்து வரும் வழியாகும்.

ஆகவே, மாணவர்களுக்குப் போதனை புரியும் வகையில் அமைச்சரது கூற்று, அமைந்திருப்பது கண்டு நாம் வியப்படையவில்லை. நமக்கு ஏற்படும் ஆச்சரியமெல்லாம், கல்வி வளர்க்கும் அமைச்சர் அங்கே போயிருந்தும், இந்தளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்ததே என்பதுதான். அது ஏன்?—என்று சட்டசபையில் கேட்கப்பட்டதற்கு, "நிர்வாகிகளும் சரி, மாணவர்களும் சரி என்னைத் தலையிடுமாறு கேட்கவில்லை. நான் தலையிடவில்லை", என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது தக்க பதிலல்ல! வேண்டுகோள் விட்டால்தான் எதையும் கவனிப்பது என்பதல்ல அமைச்சுத் தொழில்!! நிர்வாகிகள் பக்கமாயினும் சரி, மாணவர்களிடையாயினும் சரி, யார் பக்கம் தவறு இருப்பினும், தடியடி அளவுக்குச் செல்லாமல் நிலைமையைச் சரிசெய்து வந்திருந்தால், அமைச்சர் கடமையுணர்ந்து செய்த காரியமாக ஏற்கலாம். அடிதடியும், போலீஸ் எதிர்ப்பும், ஏற்பட்டபோது அமைச்சர், துணைவேந்தரின் மாளிகையில்தான் தங்கியிருந்திருக்கிறார்! துணைவேந்தரும் அமைச்சரும் இதுபற்றிப் பேசாமலா இருந்திருப்பார்கள்—அமைச்சர் கூறாமலா, தஞ்சையிலிருந்தும் திருச்சியிலிருந்தும் விசேஷ போலீசார், அந்தச் சிற்றூருக்கு விரைந்திருப்பார்கள் !!

ஒழுக்கமும் நல்வாழ்வும் மாணவர்கள் மத்தியில் மலரவேண்டுமென்பதில் எவருக்கும் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. ஆனால், அரும்பு நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் மத்தியில், அவைமலர அன்புதான் பயன்படுமேயொழிய, அடக்குமுறையும் சொல் வீச்சும், திசையைத்தான் திருப்பி விடும். துடிப்பும், வருவதை முன்கூட்டி உணரும் சக்தியும் வளரும் பருவத்திலுள்ளவர்கள்தான் மாணவர்கள். பெரிய அரசியல் தலைவர்கள் என்பவர்களிடமே, விருப்பு வெறுப்புக் காட்டும் பண்பு இருக்கின்றபோது, மாணவர்கள் மத்தியில் அன்பு காட்டுவோர்மீது பரிவும், எரிச்சலைத் தெளிப்போர் மீது ஒருவகைக் கோபமும் ஏற்படுவது இயற்கை தான். அப்படி எரிச்சல் ஏற்படாத அளவில் பார்த்துக்கொள்வதும் — கோபமும் கொந்தளிப்பும் ஏற்படும்போது சமாளிப்பதும்தான் நிர்வாகத்திற்கு அழகு. இந்தப் பெருந்தன்மை இல்லாத காரணத்தாலும், தடியையும் துப்பாக்கியையும் நாடுவதாலும், அரசுக்கே இழுக்கு ஏற்பட்டு வருகிறது! துணைவேந்தராக விளங்குபவர் பெரிய விவேகி, எனினும், ஏனோ இந்தளவுக்கு நிலைமை மோசமாகி இருக்கிறது!

"அதிகமாக நடவடிக்கை எடுத்துவிடாதீர்கள்", என்று போலீசாரிடம் சொன்னாராம், சுப்பிரமணியம். குறைவாகப் போலீசார் எடுத்த நடவடிக்கைதான், தடியடி! கைது!! இந்த நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னவர், அங்கேயே இருந்து, சிக்கலைதீர்த்துவிட்டுவர முயற்சித்திருந்தால், 'நவகாளியில் நடந்து காட்டிய காந்தியடிகளின்' பாதையில் நடப்பவர் என்கிற பெருமையைத் தேடித்தந்திருக்கும். அமைச்சர், சென்னை வந்துவிட்டார்! அந்த அறிவாலயம் மூடப்பட்டுவிட்டது!!

கைது — வழக்கு — தண்டனை, என்பது சாதாரணமாகப் பழக்கப்பட்ட செயல், ஒரு அரசுக்கு. இந்த முறைகளில், மாணவர்கள்தம் பிரச்னைகளை அணுகாமல் ; வீம்புக்கு பலரது வாழ்வைப் பலியிட விடாமல் அறிவாலயத்தின் கதவுகள் திறக்கும்படி செய்ய வேண்டுகிறோம். அன்பால், மாணவர்களை நிச்சயம் கட்டுப்படுத்த இயலும். அண்ணாமலைமலை நகரில், அந்த 'அன்புக்கு' பஞ்சம் ஏற்பட்டது ஏனோ என்று தெரியவில்லை.

*

வரலாற்று நாடகம்:

முதலாவது குற்றவாளி!

[மலர் மன்னன்]

நிலைமை விளக்கம்:

"உலகமெங்கிலும் பரவியிருக்கும் கிருத்துவ மதம் என் விருப்பத்திற்கேற்பவே இயங்கும். கிருத்துவ மதத்தைப் பின்பற்றுவோர் உலகத்தின் எந்தக் கோடியிலிருப்பினும், அவர்கள் எனக்குக் கட்டுப்பட்டேயாக வேண்டும்; என்னால் இடப்படும் கட்டளையே கடவுளால் இடப்படும் கட்டளை; எனது விருப்பப்படியே அனைவரும் நடந்தாக வேண்டும்" எனக் கொக்கரித்தவாறு ரோமாபுரியில் கோலாகலமாகக் கொலுவிருந்த போப்பாண்டவரின் ஊழலைப் பகிரங்கமாகப் பறை சாற்றி மதச் சீர்திருத்தம் புரிந்த மார்டின் லூதரின் கொள்கைகள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வேரூன்றத் தொடங்கிய காலம்.

தந்தை மறைந்தமையால் இங்கிலாந்தின் அரசுக் கட்டிலில் சின்னஞ் சிறுவனான ஆறும் எட்வர்ட் அமர நேர்ந்தது. அவனது பிரதிநிதியாகப் பதவியேற்று ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவன் லூதரின் கொள்கைகளில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டு, மதச் சீர்திருத்தம் இங்கிலாந்து முழுவதும் பரவுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்துவந்தான்.

சிறுவனான எட்வர்ட், அரியணையில் அதிக நாட்கள் அமர்ந்திருக்கவில்லை; மழலைப் பருவம் முதலாகவே உடல் நலம் குன்றியவனாயிருந்த அவன், தனது பதினாறுவது வயதிலேயே நிரந்தரத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துபோனான். எனவே அவனுக்கு முன் அரசாண்ட எட்டாம் ஹென்றியின் முதல் மனைவிக்குப் பிறந்தவளான மேரி ஆட்சிப்பீடமேறினாள். மேரி, மதச் சீர்திருத்தத்தை வெம்பெண் வெறுப்பவள்; பழமையிலே நாட்டங் கொண்டவள். சீர்திருத்தவாதிகளின் ஆதிக்கத்தை அகற்றி, பழைய வழிபாட்டு முறையினைத் திரும்பவும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளில் அவள் ஈடுபட்டாள்.

அரசியின் ஆதரவு தமக்குக் கிட்டும் என்று தெரிந்ததும், பழைமைவிரும்பிகள் ஒன்றுதிரண்டனர். அருணன் மறைந்து இருள் பரவியான பிறகு அவர்கள் கூடிக் கூடிப் பேசிப் பலப் பல சதித் திட்டங்கள் வகுத்தனர். சீர்திருத்தவாதிகளனைவரையும் வஞ்சகமாகக் கொலை செய்யத் துவங்கினர். விரைவிலேயே மடாலயங்களும், கோயில்களும் அவர்கள் வசமாயின; சீர்திருத்தவாதிகள் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கொலையுண்டனர். மதவாதிகளின் வெறி பிடித்த நடத்தையால் இங்கிலாந்து மண் சிவப்பாயிற்று!

பழமையாளர் நிரம்பிய அரசவையில் மதச் சீர்திருத்தவாதிகள் குற்றவாளிகளாக நிறுத்தப்படுவர்; அவர்கள் தாம் கொண்ட கொள்கை தவறென ஒப்புக்கொண்டு எல்லோர் முன்பாகவும் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டால் விடுதலை கிடைக்கும் — சொற்ப தண்டனை விதித்தும், பலவாறு அவமானப்படுத்தியுமான பின்னர்தான்!

மன்னிப்புக் கேட்க மறுப்பவர்கள் உயிரோடு தீயிலிடப்படுவார்கள். அரசி துணை இருக்கவே பழைமையாளர்களின் வெறியாட்டம் எல்லை கடந்தது; மதச் சீர்திருத்தம் தேவையெனப் பேசுவோர்களையெல்லாம் பலவாறு கொடுமைப்படுத்தி, அவர்களிடமிருந்து 'பழைய மதாச்சாரமே நீடிக்கவேண்டும்' என்ற ஒப்புதலைப் பெறுவது பழைமையாளரின் தினசரி நடவடிக்கையாக இருந்து வந்தது.

இந்த அவல நாட்களிலேதான் கிரான்மர் என்ற மதச் சீர்திருத்தவாதி புதுமைக் கருத்துக்கள் நிரம்பி வழியும் நெஞ்சினனாய் இங்கிலாந்தில் உலவிக்கொண்டிருந்தான். கிரான்மர் நல்லவன், நாட்டோர் நலத்தில் நாட்டங் கொண்டவன், ஒழுக்கம் வழுவா உயர் பண்பாளன் என்றெல்லாம் நாட்டு மக்களால் கருதப்பட்டு வந்தவன். பழைமையாளர் குழாமில் செல்வாக்கும், அரசியின் பெருமதிப்பும் பெற்று விளங்கியோருள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள், கார்டினர், பொன்னர் என்போர். பின் வரும் காட்சிகளில் இம்மூவரே குறிப்பிடத்தக்க உறுப்பினர்கள்.

1

[கார்டினரின் ஆடம்பரமான அறை; கார்டினரது கூட்டாளிகளுள் முக்கியமானவனான பொன்னரும், வேறு சிலரும் அறையில் குழுமியுள்ளனர். அனைவரும் கார்டினரையே நோக்கியவாறிருக்க, அவனோ தன் செக்கச் சிவந்த விழிகளை எங்கேயோ பதித்திருக்கிறான்.]

பொன்னர்:- ஏன் சிலையாகி விட்டாய், கார்டினர். உள்ளத்தில் உருவாகும் அற்புதத் திட்டங்களைவெளியிட்டு எங்களைச் செயலாற்றத் தூண்டும் உனது வாய் ஏன் இப்போது மௌனம் சாதிக்கின்றது? எந்நேரமும்

பலப் பல திட்டங்களை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் உன் உள்ளம் செயலற்றுப் போய்விட்டதா? உள்ளம் சூன்யமடைந்து விட்டது என்பதைத் தான் உதடுகளால் இறுக மூடப்பட்டு விட்டிருக்கும் உன் வாய் கூறுமல் கூறுகின்றதோ ஒருவேளை?

கார்டினர் :- (மெல்லச் சிரித்து) ஆதவன் தன் செயலை மறந்தாலும் என் சிந்தை செயல் மறக்காது நண்பனே... இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நம்மால் கைது செய்யப்பட்ட அந்தச் சீர்திருத்தக்காரன் எதற்கும் மசிபவனாகத் தோன்றவில்லை; அவனை வழிக்குக் கொண்டு வருவது பற்றித்தான் எண்ணியபடியிருந்தேன், பொன்னர்; எத்தனையோ சித்திரவதைக்காளானபோதிலும், அவன், தான் கொண்ட கொள்கைக்கு மாறுபடச் சம்மதிக்கவில்லை...

பொன் :- யார், அந்தப் புல்லறிவாளன், கிரான்மரா?

கார் :- ஆமாம், பொன்னர்; என்ன பாடுபடுத்தியும் அவன் இணங்குபவனாக இல்லை; கிட்டிபோட்டு வாட்டியும், நகக் கண்களில் ஊசியைப் பாய்ச்சியும், இன்ன பிற வேறு முறைகளைப் பிரயோகித்தும்கூட, அந்தப் பகுத்தறிவாளன் பணிய மறுக்கிறான் நண்பா. அவனைப் பாவமன்னிப்புக் கேட்கச் செய்வதற்கான மார்க்கம் எதுவென்பது இன்னும் புலப்படவில்லை; தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்...

பொன்:- கார்டினர், எனக்கொரு நல்லயோசனை தோன்றுகிறது; நேர்மையாளர் எவனும் தனது நேர்மைக்குப் பங்கம் நேரிடும்படியான குற்றம் சாட்டப்பட்டால் மனம் பொருமுவானல்லவா? கிரான்மர், மக்களால் நல்லவன் எனக் கருதப்படுபவன்; 'நேர்மையாளன்; ஒழுக்கக்கேடான செயல்களைக் கனவிலும் கருதாதவன்' என்றெல்லாம் புகழப்படுவன். மிகமிகக் கீழ்த்தரமான செயல்களைப் புரிந்ததாக அவன்மீது குற்றம் சாட்டினோமானால், அவன் வேதனையால் துடிதுடித்துப் போவான்; அத்தகைய குற்றம் சாட்டப்படாதிருக்க வேண்டுமானால் தனது சீர்திருத்தக் கொள்கையையும் விட்டுவிட அவன் சம்மதிக்கக்கூடும்; ஏனெனில், "அவன் மானஸ்தன் ஒழுக்கசீலன்; தீயன கண்டால் தீயைக் கண்டதுபோல் விலகுபவன்" என்று எந்த மக்களால் போற்றப்பட்டானோ, அதேமக்களால் "இழி செயல் புரிந்தவன்" எனத் தூற்றப்படுவதை அவனால் சிறிதளவும் பொறுத்துக் கொள்ளவியலாது; இல்லையா?

கார்:- நீ கூறுவதும் சரிதான், பொன்னர்; உடலை வருத்தும்படியான செய்கைகளையெல்லாம் செய்து பார்த்தாயிற்று; அனைத்துமே விழலுக்கிறைத்த நீராயின. இனி உள்ளத்தை வருத்தும்படியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால், ஒருவேளை பயன் கிடைக்கக்கூடும் நண்பா; கிரான்மர் சிறந்த அறிஞன்; மக்களது பெரு நம்பிக்கைக்குரியவனாக இருப்பவன்; 'மதச் சீர்திருத்தம் தீதானது, தேவையற்றது; ஒரு சிலரது சுயநலத்திற்காகவே துவக்கப்பட்டது' என்று அவனாலேயே ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்படுமானால், அது நம்மவர்க்கு மாபெரும் வெற்றியாகும்; கிரான்மரைச்சாகவிடக்கூடாது; அவனை உயிரோடு வைத்திருந்து, மதச் சீர்திருத்தத்திற்கு எதிரான அறிக்கையை அவனிடமிருந்தே பலவந்தமாக வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்...

குழுமியுள்ளோர்:- (உரத்த குரலில்) அதற்குப் பொன்னர் கூறிய முறையினைப் பின்பற்ற வேண்டும்!

கார்:- ஆமாம், நண்பர்களே; பொன்னர் முறையைத்தான் நாம் கடைப்பிடிக்கப் போகிறோம்!

பொன்:- இருட்டறையில் கிடக்கும் அந்த நீசனைக் காணப் புறப்படுவோம் வாருங்கள்!

[அனைவரும் கைதாக்கப்பட்டுள்ள மதச் சீர்திருத்தவாதி கிரான்மரைக் காணச்செல்கின்றனர்.]

2

[சீர்திருத்தவாதி கிரான்மர் உடம்பெங்கும் குருதிவடியும் காயங்களுடன், விலங்குகளுடன், சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறான். அவனெதிரில், இரத்தவெறி பிடித்த விலங்குகளாக கார்டினர் கூட்டம் நிற்கின்றது.]

கார்டினர்:- பாதகனான நீ விடுதலை செய்யப்படவேண்டுமானால் ஒரேயொரு வழியிருக்கிறது...

கிரான்மர்:- (ஏளனப் புன்னகை இதழ்களில் மிளிர) விடுதலையடைய வேண்டுமென்பதில் விழைவிருந்தாலல்லவா, வழியைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டும்?

பொன்னர்:- மூடனே, கார்டினர் பெருமானின் கருணையுள்ளம், பாவியான உன்னை மன்னித்துவிட நினைக்கிறது. இதுவரை நீ பரப்பிவந்த கொள்கைகள் தீதானவை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அதனை உலகோர்க்கும் உணர்த்துவதாக இருந்தால் நீ விடுதலை செய்யப்படுவாய்; இல்லையேல்...

கிரான்:- கொல்லப்படுவேன்! அவ்வளவு தானே? செத்துப்போக நான் என்றைக்கோ சித்தமாகிவிட்டேன்!

பொன் :- கொல்லப்போவதில்லை முட்டாளே, உன்னைக் கொல்லப்போவதில்லை; உன் உள்ளத்துக் கொள்கைகளை நீ மாற்றிக்கொள்ளாவிடில் பெரியதொரு குற்றச்சாட்டுக்கு நீ ஆளாவாய்!

கிரான்:- 'நாத்திகன்—நாசகாரன்' என்ற குற்றச்சாட்டுத்தானே? அதற்காக நான் எனது பாதையிலிருந்து வழுவிவிடப் போவதில்லை!

பொன்:- நீ எண்ணுவதுபோல் அம்மாதிரியான குற்றச்சாட்டு அல்ல, கிரான்மர்! குடிபோதை தலைக்கேறி நீ விலைமாதரோடு சுற்றியதாகவும், நடுத்தெருவில் அலங்கோலமாகக் கிடந்ததாகவும், உயர் குடும்பத்துப் பெண்களிடம் தகாத முறையில் நடந்துகொண்டதாகவும் உன்மீது குற்றம் சாட்டப்படும்; அத்துடன் அரசாங்கத் தொடர்புள்ள இரகசியங்களை உளவறிந்து கூறுவதற்காக அந்நியனொருவனிடம் இலஞ்சம்வாங்கியதாகவும் உன்மீது குற்றம் சாட்டப்படும்; அதுமட்டுமல்ல, கிரான்மர்; நீ எங்கள் வழிக்கு வராவிட்டால் உன் கண்ணெதிரிலேயே உன் குடும்பத்துப் பெண்கள் இழிவு படுத்தப்படுவார்கள்!

கிரான்:- (நெஞ்சம் பதறி) பாவிகளே, என்னைச் சாகடியுங்கள்!

தயவுசெய்து என்னைக் கொன்றுவிடுங்கள்! எந்த மக்களால் நான் 'ஒழுக்க சீலன்' எனப் பாராட்டப்பட்டேனோ, அதே மக்களால் தீயவனெனக் கருதப்படுவதை என்னால் பொறுக்கவியலாது; என் நெஞ்சுக்குச் சரியென்று பட்டதை மறுத்துப் பேசுவதற்கும் என்னால் முடியாது; எனவே என் உயிரைப் போக்கிவிடுங்கள்! தயவுசெய்து எனக்கு இந்தச் சிறு நன்மையினையாவது செய்யுங்கள்!

[அவன் படும் வேதனையைக் கண்டு கார்டினர் கூட்டம் குரூரமாக நகைக்கிறது.]

பொன்:- அது மட்டும் முடியாது கிரான்மர்! நீ மதச் சீர்திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டும்; அல்லது மேற்சொன்ன குற்றங்களைச் செய்தவனாக எல்லோராலும் கருதப்பட வேண்டும், குடி வெறியில் நீ வீதியில் கிடந்தாயென்பதற்கும், அயலானிடம் இலஞ்சம் வாங்கினாயென்பதற்கும் சாட்சியங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் எம்மால் படைக்கப்படும் என்பதை மறந்துவிடாதே!

[உரக்கச் சிரிக்கிறான்.]

கிரான்:- (நடுங்கும் குரலில்) வேண்டாம்.........வேண்டாம்; மக்களுக்கிருக்கும் என் ஒழுக்கத்தைப்பற்றிய நம்பிக்கைக்கு எவ்வித ஊறும் விளைய வேண்டாம்......அவர்கள் என்னிடத்தில் நிரம்ப நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள்; அவர்களது நம்பிக்கையை நானே சீர்குலைக்க வேண்டாம்! 'ஒழுக்கம், நேர்மை' என்று பேசுவோரெல்லாம் 'கபட வேடதாரிகள்' என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டாம்...மதச் சீர்திருத்தவாதிகள் எல்லோரும் வாயளவில் மட்டுமே ஒழுக்க சீலர்கள் என்ற கருத்து அவர்களிடம் தோன்றிவிட வேண்டாம்...... அதைவிட நான் என் உள்ளத்துக் கொள்கையை மறைத்துக் கொள்வது எவ்வளவோ மேலானது......வெளியுலகுக்கு நான் பழமையாளனாக மாறினாலும் உள்ளத்தால் சீர்திருத்தவாதியாக இருப்பேன். "உயிர் மீதுள்ள ஆசையால் தான் கிரான்மர் பழமையாளனானான்" என்று நாடு பேசும்; சீர்திருத்தவாதியான கிரான்மர் ஒழுக்கங்கெட்டலைந்தவன் என்று பேசப்படுவதைக் காட்டிலும் அப்படிப் பேசுவது தவறாகாது...நிச்சயமாகத் தவறாகாது......!

கார்:- கிரான்மர், நீ உண்மையிலேயே புத்திசாலிதான்; எங்கே உன் கைப்பட "மதச் சீர்திருத்தம் என்பது ஒரு சிலரது சுயநலத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டது; அது இறைவனுக்குத் துரோகமிழைப்பதாகும் என்பதை நான் உணர்கிறேன்; ஏற்கனவே இருந்து வந்ததும் புனிதமானதுமான வழிபாட்டு முறையை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் கடவுளின் பிரதிநிதியாக ரோமாபுரியில் கொலுவீற்றிருக்கும் போப்பாண்டவரின் தலைமையையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்; பாவியான என்னைக் கருணையே வடிவான அவர் மன்னித்தருள இறைஞ்சுகின்றேன்; அத்துடன் அரசவையில் மதச்சீர்திருத்தம் தீதானது; பழைய வழிபாட்டு முறையே நீடிக்க வேண்டும்' என்ற பொருள்பற்றி நீண்டதொரு சொற்பெருக்காற்றவும் முடிவெடுத்துள்ளேன்" என்று எழுதிக் கையொப்பமிட்டுக் கொடு பார்க்கலாம்!

[கிரான்மரின் கைவிலங்குகள் அகற்றப்படுகின்றன, எழுதுகோலும் தாளும் அவனிடம் தரப்படுகின்றன; கிரான்மர் தயக்கத்துடன் அனைவரையும் நோக்குகின்றான்; வேதனை படர்ந்த அவன் விழிகளினின்று கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து வழிகின்றது. சில வினாடிகள் சிந்தித்தபடியிருந்த அவன் ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய் எழுதத் துவங்குகிறான். கார்டினர் கூட்டத்தினர் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொள்கின்றனர்.]

கார்:- பொன்னர், நாங்கள் முன்னால் போகிறோம்; நீ கிரான்மர் எழுதிக்கொடுப்பதை வாங்கிக் கொண்டு வா; கிரான்மர் அறிக்கையை நகலெடுத்து நாடெங்கும் பரப்புவது உன் பொறுப்பு; கிரான்மர் அரசவையில் பேசுவதற்கு ஒரு நாளையும் குறித்து விளம்பரம் செய்துவிடு; கிரான்மர், அரசவையில் பேசும் நாள்

பட்டியல்

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி, பேசுகிறார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி, எடுத்துப் பரப்ப ஏதேதோ செய்யா இருப்பதாக வும் சொல்லுகிறார்கள்.

தலை எப்படி என்று தெரிந்து கொண்டால், ஆள் எப்படி என்று புரிந்து கொள்ள முடியுமல்லவா? இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் போடும் திட்டக்கமிஷன் எப்படிப்பட்டது என்று ஆராய்கிறார், ஒருவர்!

டாக்டர் டி. ஆர். காட்கில் எனும் அவர், திட்டக் கமிஷனுக்கு ஆலோசனை கூறும் பொறுப்பிலிருப்பவர், சிறந்த பொருளாதார அறிஞர். அவர் கூறுகிறார்.

பொருத்தமான திட்டங்களைப் போடுவதில்லை.

விரிவான ஆராய்ச்சி நடத்துவதில்லை.

எப்படிச் செய்வதெனும் ஒழுங்கு கிடையாது.

திட்டம் எப்படி நிறைவேறியது என்கிற கண்காணிப்பும் கிடையாது.

சரியான பாதையைக் காட்டத் தவறி வருகிறது.

"குறைகள் பட்டியல்", தெரிவிக்கிறார் அவர்! பிரதமர் நேருவுக்கும், நிதி அமைச்சராயிருப்பவருக்கும் திட்டக் கமிஷனில் இடம் இருக்கக் கூடாது என்றும் அவர் தெரிவிக்கிறார். இதனால், ஒழுங்கான திட்டம் கிடைப்பதற்குப்பதில், குழப்பமான திட்டங்களே கிடைக்கின்றனவாம்!!

அவர் கூறுகிற இன்னொரு தகவல், புதுயுகத்தை உருவாக்கும் இதுபோன்ற காரியங்களில் 55 வயதுக்கு மேற்பட்டோரே இருக்கலாகாது என்பதாகும். நேரு, ஒரு உறுப்பினராகக் கூட இருக்கலாகாது என்கிறார் இவர். ஆனால் திட்டக் கமிஷனுக்குத் தலைவராக இருப்பவரே நேருதானே!!

★

வரை அவன் எங்கள் பாதுகாப்பிலேயேதான் இருப்பான்; ஆனால் இதுவரை இருந்து வந்ததைப் போலல்ல; கவலைப்படாதே!

[ஆணவத்துடன் நகைக்கிறான். கிரான்மர் வெறுப்பை உமிழும் விழிகளால் அவனை நோக்குகிறான்.]

பொன்:- நல்லது கார்டினர்; நீங்கள் எல்லோரும் செல்லுங்கள்; நான் பின்னால் வருகிறேன்.

[அனைவரும் செல்கின்றனர். பொன்னர் மேற்பார்வையிட, கிரான்மர் எழுதுகிறான்.]

3

[அரசவை கூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அறிஞனும், மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றவனுமான மதச் சீர்திருத்தவாதி கிரான்மர் மனம் மாறிப் பழைய மதக்கோட்பாட்டை ஆதரித்துப் பேசப்போவதாகப் பறைசாற்றப்பட்டதால் மக்கள் அனைவரும் திரண்டு வந்துள்ளனர். மதச் சீர்திருத்தம் விரும்புவோரும், நெஞ்சுரமற்ற கிரான்மர் என்ன கூறுகிறான் என்று கேட்பதற்காகக் குழுமியுள்ளனர். அரசி மேரி, அரியணையில் வீற்றிருக்கின்றாள். அவளுக்கெதிரில்—மன்றத்தின் நடுமையத்தில் போடப்பட்டுள்ள ஆசனத்தில் — கிரான்மர் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறான். கார்டினர், பொன்னர் முதலானோர் ஆணவமும், பெருமிதமும் தவழும் முகத்தினராய் அரசியைச் சார்ந்து அமர்ந்துள்ளனர். நிகழ்ச்சி துவங்குவதற்கான அனுமதி அரசியிடமிருந்து அளிக்கப்பட்டதும், கார்டினர் தனது இருக்கையினின்று எழுகிறான்.]

கார்டினர்:- மதிப்பிற்குரிய அரசியாரே, மற்றைய பெரியோரே! இதுவரை தீதான பாதையில் சென்றுகொண்டிருந்த கிரான்மர் பழைய முறைதான் புனித முறை என்பதை உணர்ந்து மனம் திருந்தியுள்ளான்; நமது பாதைக்குத் திரும்பியுள்ளான்; அன்பும் இரக்கமும் மிக்க போப்பாண்டவர் இதுநாள் வரை பாவியாயிருந்த அவனது தவறுகளை மறப்பாராக — மன்னிப்பாராக! 'மதச் சீர்திருத்தம் புரட்டர்களின் போதனை' என்பது பற்றி இனிக் கிரான்மரே விளக்கமாகச் சொற்பொழிவாற்றுவான். சீர்திருத்தம் பேசிய அவனது வாயினின்று சீர்திருத்தம் தீதானது என்பதற்கான விளக்கங்கள் வருவதை நாட்டவர் யாவரும் கேட்டறிய வேண்டுமென்பதற்காகவே மக்களுக்கும் அரசவையில் அகன்ற இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது; கிரான்மரின் சொற்பொழிவைக் கேட்டபின்னராவது பழைய வழிபாட்டு முறையே சிறந்த வழிபாட்டு முறை என்பதை எல்லோரும் உணரட்டும்!

[கிரான்மர் பேசுவதற்காக எழுந்திருக்கிறான். மக்களிற் பெரும்பாலோர் அவனை ஏளனத்தோடும் அருவருப்போடும் நோக்குகின்றனர்.]

கிரான்மர்:- பேரன்புடையோரே! 'மதச் சீர்திருத்தம் புரட்டர்களின் போதனை' என்பதுபற்றி நான் பேசப்போவதாக நீங்கள் எதிர்பார்த்து இங்கே குழுமியிருக்கிறீர்கள்; எடுத்த எடுப்பிலேயே உங்களை ஏமாற்ற வேண்டியவனாயிருப்பதை எண்ணிப் பெரிதும் வருந்துகிறேன்; எனினும் இந்த ஏமாற்றம் உங்களிற் பெரும்பாலோருக்கு மகிழ்ச்சியினை உண்டாக்கும் என நம்புகிறேன்......

[கார்டினர், பொன்னர் முதலியோர் ஏதும் புரியாது ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக்கொள்கின்றனர்; கிரான்மர் தொடர்ந்து பேசுகின்றான்.]

கிரான்:- 'மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் அகலவேண்டும்; மதத்திலுள்ள பகுத்தறிவுக்கொவ்வாத கொள்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும்; மத நூல் எல்லோராலும் நன்கு ஆராயப்பட வேண்டும்; எனவே அது எல்லா மொழிகளிலும் எழுதப்படவேண்டும்; தனிப்பட்டவர்களது ஆதிக்கம் மதத்துறையிலிருந்து அகற்றப்படவேண்டும்' என்ற உயர்ந்த கொள்கையையல்ல; 'மத நூல் எல்லோராலும் படிக்கப்படலாகாது; அப்பப் படிப்பதால் அதன் புனிதத் தன்மை கெட்டுவிடும்; எனவே மதநூல் இலத்தீன் மொழியில் மட்டுமே இருத்தல் வேண்டும்' என்று கூறி, இல்லாததையும், பொல்லாததையும், தமக்குச் சாதகமானதையும் மத நூலில் இருப்பதாகப் போதிக்கப்பட்டதைத்தான் "புரட்டர்களின் போதனை" எனக் கூறவேண்டும்!

மதச் சீர்திருத்தம் தீதானது என்று ஒப்புக்கொள்ளுமாறு நான் வற்புறுத்தப்பட்டேன்; சித்ரவதைக்காளாகியும் நான் சித்தம் தளரவில்லை. எனவே என் மனத்தை மாற்றுவதற்கு வேறொரு முறை கையாளப்பட்டது; எனது நேர்மையிலும், ஒழுக்கத்திலும் மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கையைத் துணையாக வைத்துக்கொண்டு என்னை வலுக்கட்டாயமாக மதச் சீர்திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்பாளனாக்கினார்கள்; மதச் சீர்திருத்தத்தைக் கைவிட்டு, மன்னிப்பும் கேட்டுக்கொள்ளத் தவறினால், குடிபோதையில் விலைமாதரோடு திரிந்ததாகவும், அரசாங்க இரகசியத்தை அம்பலப்படுத்துவதற்காக அயலானொருவனிடம் இலஞ்சம் வாங்கியதாகவும் என் மீது குற்றம் சாட்டப்படும் என எச்சரித்தனர். "சீர்திருத்தம் பேசிய கிரான்மர் ஒழுக்கக் குறைவானவன்" என்று நாட்டு மக்களால் பேசப்படுவதைக் காட்டிலும், 'உயிர்மீதுள்ள ஆசையால் கிரான்மர் பழைமையாளனானான்' என்று பேசப்படுவது தவறல்ல எனக்கருதினேன். 'மதச் சீர்திருத்தம் தீயது; தேவையற்றது' என்று என் கைப்பட எழுதிக் கையொப்பமிட்டும் கொடுத்தேன். ஆனால் அப்போதே அரசவையில் பேசும் வாய்ப்புக் கிட்டுகையில் உண்மையினைக் கூறிவிட முடிவு செய்தேன்; கூறியும்விட்டேன், இனி எனக்கு என்ன நேர்வதாயினும் கவலையில்லை!

[திடுக்கிட்டுப்போன கார்டினர் குழாம் செயல் மறந்து திகைக்கிறது. கலவரக்களை படிந்த அவர்கள் முகத்தை அரசி உற்று நோக்குகிறாள்; பழைமையாளர் பரபரப்புடன் காணப்படுகின்றனர். சீர்திருத்தவாதிகள் சிந்தை மகிழ்கின்றனர்; "கிரான்மர் வாழ்க!" என்ற வாழ்த்தொலி அரசவையினையே அதிரவைக்கிறது.

அரசி:- (சீற்றத்துடன்) இந்த நீசனைத் தீயிலிடுங்கள்!

[அரியணையிலிருந்து எழுந்து சினத்துடன் தன்னிருப்பிடம் நோக்கி விரைகிருள். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், கிரான்மர் கொலைக்களத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான். மக்கள் கூட்டமும் அவனைப் பின் தொடர்கின்றது.]

4

[கொலைக்களம்; கொழுந்து விட்டெரியும் தீக்குழிக்குக் கிரான்மர் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றான். தீக்குழியை அணுகியதும், கிரான்மர் இருமருங்கிலும் தன்னைப் பிடித்தபடி நிற்போரை நோக்குகிருன்.]

கிரான்மர்:- தயவு செய்து கொஞ்சம் இருங்கள், ஒரே ஒரு செயலைச் செய்ய எனக்கு அனுமதி அளியுங்கள்; பழிக்கு அஞ்சி மதச் சீர்திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்பாக நான் அறிக்கை எழுதிக் கையொப்பமிட்டது மகத்தான குற்றம்தான்; எத்தகைய இடுக்கண் வரினும் உள்ளத்துக் கொள்கையை அடகுவைக்கலாகாது; எத்தகு பழி வரினும் தயக்கமுருது, கொண்ட கொள்கையைக் கைவிடாதிருப்பதல்லவோ இலட்சியவாதியின் கடமை? எனவே கொள்கையை அடகு வைத்த குற்றத்தைப் புரிந்த எனது வலது கரத்தை நான் முதலில் தண்டித்தாக வேண்டும்; இரண்டாவது குற்றவாளியான நான் வெந்துபோவதற்கு முன்னதாகவே முதற் குற்றவாளியான எனது வலக்கரம் வெந்துபோகட்டும்!

[துணிவுடன் தன் கரத்தைத் தீயினுள் நுழைக்கிருன். அவன் செயல் கண்டு, கார்டினரும் பொன்னரும் கூடச் சிலிர்ப்புடன் கண்களை மூடிக்கொள்கின்றனர்; கண் விழித்துப் பார்த்தபோது, அச்சீர்திருத்தச் செம்மல் வெந்துக் கருகிக் கொண்டிருப்பதையே அவர்கள் கண்டார்கள்.]

இரப்பாரை இரக்கும் வள்ளுவர்!

—[அன்பு]—

வறுமைக்கு ஈடு வறுமையே என்னும்படியான வறுமையின் கடைசி முடிவெல்லையில் உழன்றது அந்தக் குடும்பம். 'நேற்று கொலைசெய்ததுபோல் துன்புறுத்திய வறுமை இன்றும் என்னிடம் வருமோ' என்று தினம் தினம் செத்துப் பிழைத்துக் கொண்டிருந்தான் அந்தக் குடும்பத் தலைவன்.

அக்குடும்பத்திற்குக் கிடைத்த ஒரே இலவசஉணவுகாற்றுத்தான். அதற்காக அக்குடும்பம் யாரையும் இரக்கவில்லை! 'பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்' என்று அவன் அதுவரையில் நம்பிக் கொண்டிருந்த கடவுளைச் சபித்தான். அதனுலும் எவ்வித பயனும் கிடைக்கவில்லை!

அவன் மனைவி அடுப்பு எப்படியிருக்கும் என்பதையே மறந்தவளானுள். பேசத் தெரிந்த குழந்தைகள் 'அம்மா பசிக்கிறது' என்று பேசக்கூடச் சக்தியில்லாமல் மயங்கித் தாயின் முகத்தை மட்டுமே நோக்கிக் கிடந்தன! பால் அருந்தும் பருவத்திலிருந்த சிறு மழலை தன் தாயிடமிருந்து பால் உணவு கிடைக்கப் பெருததால் கதறியழுதது! தாய் கணவன் முகம் நோக்கினுள்!

அவனுக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு இழிவு வந்ததாகக் கருதுபவன் அவன். வறுமையிலும் தன் சால்பை இழத்தலை அவன் விரும்பவில்லை!

ஆனுல், அவன் தன் பண்பை இழந்து பிறரை அண்டி உணவு கேட்கும் நிலைக்குத் துரத்தப்பட்டான். அப்படி அவன் இரக்க அஞ்சுவானேயானுல் தன் குடும்பம் பசியால் இறத்தலைத்தான் காண நேரிடும்.

யாரிடமாவது சென்று நிலையை எடுத்துக் கூறி பொருள்கூட அல்ல—உணவு—அதுதான் முதலில் அவனுக்கு வேண்டியது—பெற்று வரலாமெனப் புறப்பட்டான். தெருவோடு சென்றுகொண்டிருந்த அவனுக்கு பல நிலைமாடங்கள் அமைந்த மாளிகை தென்பட்டது. செல்வந்தர் இல்லம்போன்று தோன்றுகிறதே என்றெண்ணி இல்லத்தின் வாயிலருகே சென்று நின்ருன். உள்ளே வீட்டின் உரிமையாளர் பேழையிலிருக்கும் பணத்தை எண்ணிச் சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

நின்று நின்று அவன் கால்கள் கடுத்தது. கடைசியில் தற்செயலாக வெளியில் வந்த கனவான் அந்த ஏழையைப் பார்த்தார். ஏழையின் கண்கள் அவரை மேல் நோக்கின. அக்கண்கள் தன் வறிய வாழ்க்கையை அக்கனவானுக்கு எடுத்துரைத்தது.

"போ; போ! இங்கு ஒன்றும் இல்லை. நின்ருலும் கிடைக்காது." அவன் காதுகள் இதைத்தான் கேட்டது! உடல் நாணத்தால் குன்றியது! குனிந்த தலைமோடும் ஒட்டிய வயிருேடும் வந்த வழியே திரும்பினுன்.

அவன் எதிரே வள்ளுவர் வந்தார். அவனைக் கையால் விளித்து அழைத்தார். ஆவலோடு வந்த அவனை நோக்கி வள்ளுவர் கேட்டார்:

"உன்னிடம் ஒன்று நான் இரக்கிறேனப்பா!"

"என்ன ஐயா இது? என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று அவரை அதிசயத்துடன் பார்த்து வினவினுன்.

"ஆம்! உனக்கு அதிசயமாகத்தான் இருக்கும். நீ இரத்தலைப் பார்த்து என் நெஞ்சம் உருகுகிறது. ஆனுல் நீ இரந்தும், உள்ளத்தையும் ஒளித்துவைத்து 'இல்லை' என்று சொல்லும் கொடுமையை நினைத்தால் உள்ளம் உருகுமளவும் இல்லாமல் அழிகிறது. இரத்தல் என்பது காவல் இல்லாத மரக்கலம். அதை உள்ளதை ஒளித்துவைக்கும் தன்மையாகிய வன்பாறை தாக்கினுல் உடைந்துவிடும். ஆகவே கேட்கத் தக்கவரிடம் கேள். உள்ளதை ஒளித்துவைப்பவர்களிடம் சென்று இரக்கவேண்டாம் என்று உன்னையும் உன்னைப்போல் இரப்பவர்களையும் நான் இரந்து கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்!

இதைக் கேட்ட அவன், கரத்தலைக் கனவிலும் அறியாத ஒருவரைத் தேடிச் சென்ருன்! "இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்கரப்பார் இரவன்மின் என்று"

★

"தெய்வம்"

வேப்பமரத்தின் அடியிலே — வெண்ணிலவின் ஒளியிலே—வீசும் தென்றலிலே — பரந்த மணற் பரப்பிலே தலைசாய்ந்திருந்தான் அந்தச் சிற்பி. முழுமதியின் மோகனப் புன்னகையை அவன் இமை கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். குளிர்ந்து வீசிய மெல்லிய காற்று அவன் உடலைமட்டுமல்ல, உள்ளத்தையும் சில்லிட வைத்தது. வானத்து நிலவின் வனப்பிலே தன் வாஞ்சையற்ற உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்திருந்த அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது மணம். திரும்பிப்பார்த்தான். மல்லிகையின் நறுமணத்தை அள்ளித் தெளித்த வண்ணம் ஒரு மங்கை நின்றுகொண்டிருந்தாள்.

அந்தச் சிற்பி வெடவெடக்கும் உடலியந்திரத்தை முறுக்கிவிட்டுக்கொண்டு எழுந்து நின்றான். அவன் உதடுகள் அசைந்தன. ஆனால், வார்த்தைகளிலே உயிரில்லை. அந்நேரம் அருகேயுள்ள அமராவதியிலிருந்து அருவி விழும் சத்தம் நகையொலிபோலக் கேட்டது. தென்னைமரக் கீற்றுகள் படபடவென அடித்துக்கொண்டன. அதன்மேல் அமர்ந்திருந்த இரு குயில்களும் அஞ்சிப் பறந்தன அங்கிருந்து. விழியைச்சுழற்றி மறுமுறை அந்த வேல் விழியாளை நோக்கினான் சிற்பி.

அமுதகலசம்போல் — ஒளியூற்றுப்போல்—வெள்ளிக் கிண்ணம் போல் விளங்கிய வெண்ணிலவைக் கருமுகில்கள் மொய்த்துக் கொண்டன. பாலாறு பாய்ந்து கொண்டிருந்த நிலப்பரப்பு, இருள் திரையால் மூடப்பட்ட நாடக அரங்குபோல் காட்சி தந்தது. அந்த இருளிலே இருவர் முகங்களிலும் ஓடிய உணர்ச்சி ரேகைகளை ஒருவருக்கொருவர் உணர முடியாமல் திணறினர். தந்தத்தால் பெண்ணுரு ஒன்று சமைத்து — அதைத் தன் முன்பு போட்டிக்கு அனுப்பியிருக்கிறான் போலும் ஒரு சிற்பி என்று உள்ளூர வியந்தான் — சொல்லூற வில்லையே நாவில்.

எத்தனை நேரம்தான் இப்படி மௌன முற்றுகை. பொறுக்காத நெஞ்சம் இருவருக்குமேதான். இன்னும் பொருத்தியானபாடில்லையே வார்த்தைச் சரங்களை. அவன் பேசத் துணிந்தவன்போல் அவள் முகத்தை நோக்கினான். அவளும் ஆவலோடு எதிர்நோக்கினாள். வேற்படையை விழியிற்

கன்னையன்

கொண்ட அணங்கு தானே வருத்துவதோடு அல்லாமல், ஒரு தனிப் படையையும் கொண்டு வந்து தாக்கினாற்போல் அவன் நடுங்கினான்.

அவள் "களுக்" என்று சிரித்தாள். "திடுக்"கென்றது நெஞ்சம் அவனுக்கு. செவ்விதழைக் குவித்துப் புன்முறுவல் காட்டினாள். செங்கரும்பின் சாறுபோல் உள்ளம் அவனுக்கு இனித்தது. அந்த முறுவல் அவனுக்குப் புதுத் தெம்பை அளித்தது. கோழையாயிருந்த அவன், அவள் கொடுத்த முறுவல் பானத்தைப் பருகியதால் முறுக்கேற்றப்பட்டான்.

"நீங்கள் யார்?"

"பெண்"

"பேசுந் தெய்வம்! பொற்சித்திரம்! பூங்கொடி! தெரிந்தது தானே!"

"நீங்கள் புலவரோ? அதுதான் இப்படி......"

"இல்லை, சொல்லால் காவியம் பாடத் தெரியாது எனக்கு; கல்லால் காவியமிழைப்பேன். சுருக்கமாகச் சொன்னால் நான் ஒரு சிற்பி!"

"என்னைப்போல் ஒரு சிலை..."

"வடிவமைத்துவிட்டேன் அப்போதே!"

"எங்கே?"

"என் உள்ளத்தில் — பிளந்து காட்டட்டுமா?"

அவள் மயில்போன்ற சாயல் காட்டி, மான்போலத் துள்ளி ஓடினாள். ஆற்றோரத்திலே நிலவின் ஒளியிலே ஓடியாடி மகிழ வந்திருந்த மங்கையர்கள் எதிர் கொள்ளக் கலந்தாள். கண்கள் காண முடியாதபடி மறைந்தும் விட்டாள். ஆனால் அவன் இதயத்திலே ஒரு சுடர் விளக்கையுமல்லவா ஏற்றி வைத்துவிட்டாள்?

கருங்கல்லைத் தகர்த்தெறிந்து கொண்டிருந்தது சிற்றுளி. எழும்பிய புகை மண்டலமும், கற்சிதறல்களும் சிற்பியின் தலையையும் முகத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டிருந்தன. தீப்பொறி பறந்தது. தீவிரமான முயற்சி. அன்று நிலவு அவன் வருகைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தது. அவனுக்கோ? அதைப்பற்றிய நினைவே இல்லை.

வேப்பமரம் தளிர் குலுங்க அசைந்தாடியது. வெண் மணற்

குன்றம் மலராசனம்போல் விரிந்துகிடந்தது.

நிசப்தமான இரவு வேளை. நெடுநேரமாகியும்கூட குடிசையிலே இருந்து சிற்றுளியின் சத்தம் விடாது ஒலித்தது. ஊரின் எல்லையிலே — அமராவதி ஆற்றின் கரையிலே இருந்தது அந்தக் குடில்.

முல்லையின் மணம் கமழ்ந்தது. மூச்சுத் திணறியது சிற்பிக்கு. திரும்பிப் பார்க்க விரும்பியது மனம். அரும்பிய ஆசையை அடக்கிக் கொண்டு கடமையில் கண்வைத்தான் அவன். அவளுக்குத் தலை கால் தெரியாத ஆனந்தம். நேற்று நிலவிலே வந்து— நெஞ்சத்திலே இடம் பெற்று—இன்று சிலையாக உருமாறிக் கொண்டிருப்பவள்தான் —அந்த சிங்காரி என்று எப்போதோ புரிந்து கொண்டிருந்தான் அவன்.

அவன் கரங்கள் வேலை செய்ய மறுத்தன. கருத்து அந்தக் கட்டழகியையே அல்லவா சுற்றிச் சுழன்றது. நிதானம் இழந்த கைச் சுத்தி அவன் விரலொன்றைப் பதம் பார்த்தது. அந்தோ! அவள் கண்களிலே கண்ணீர்கசிந்தது. குருதி கொட்டியதைக்கூட அலட்சியப்படுத்திய அவன் கை விரல்கள் முத்துத் திவலைகள் படிந்த மாங்கனிக் கன்னத்தை வருடின.

விரலுக்குக் கட்டிட்டாள் அவள். அவன் இதயத்திலே கூடவே காதல் வித்திட்டாள். உள்ளங்கள் உறவாடின — உணர்வுகள் இசை பாடின. இன்ப உலகம் அவர்கள் சொந்தமாயிற்று.

"அறுதை என்னிடத்தில் இத்தனை அன்பா?" அவன் பேசினான்.

"சீமான் மகளாக நான் இருந்து தான் என்ன பயன்? உங்களிடம் அடிமையாக இருப்பதிலே காணு மினபத்தைப் பெற முடியாதே!"

"என்ன சீமான் மகளா?" திடுக்கிட்டான்.

"பேதம் காட்டாதீர்கள். நாத மெழுப்பிய வீணையின் நரம்பை அறுத்துவிடாதீர்கள். களங்கமற்ற உள்ளங்கள் இரண்டல்ல; இனி ஒன்றுதான்!"

"என் அமைதிக்கு அழிவைத் தேடுகிறாய்"

"இல்லை, அமைதியோடு இனிமையும் கலந்திருக்கவேண்டாமா? பிறகு, குப்பைமேட்டிலே இருந்தால் கூட நாம் குபேரர்கள் தானே!"

"அமரா" ஓர் ஆணவக்குரல் நடுங்கவைத்தது இருவரையும். கனவு கலைந்தது-உணர்வு சிதைந்தது. அது தன் தந்தையின் குரல்தான் என்றுணர்ந்த அவள் நடுங்கினாள். சிலைக்குப் பின்புறம் ஒளிந்துகொண்டாள். சிற்பி வெளியே வந்தான்.

வெள்ளிப் பிரம்பை சுழற்றியபடி நின்று கொண்டிருந்தார் பெரிய மனிதர். முறுக்கு மீசை—மிடுக்கான தோற்றம் — பகட்டான உடை—எடுப்பான தலைப்பாகை எல்லாம் அவர் செல்வாக்கைப் பறைசாற்றின. பணக்காரப் பார்வையை அள்ளிவீசிவிட்டு, உரத்த குரலில் பேசத் தொடங்கினார்.

"அம்பிகை சிலையொன்று வேண்டும்."

"அம்பிகையா?" அவன் மனக் கண் முன்பு அசைந்தாடினாள் அவன் அன்புத் தெய்வம்.

"ஆம், அதுவும் இன்னும் பத்து நாட்களில் வேண்டும்" என்றது அதிகாரக் குரல்.

"சரி" அவன்வாய் முணுமுணுத்தது. "இதற்கா நடு இராத்திரியிலே இவ்வளவு தூரம்?"

"ஆண்டவன் பணிக்கு அர்த்த இராத்திரியாய் இருந்தாலென்ன? பக்கத்து ஊர் சென்றிருந்தேன். செய்தியை உன் செவியிலேயும் போட்டுவிடலாம்ன்னு வந்தவேலையோடு இந்த வேலையையும் முடித்துக்கொண்டேன்."

"நல்லது"

சென்றார், பெருமூச்சு விட்டான் சிற்பி. சிலை மறைவிலிருந்து வெளியே வந்தாள் அவள். கடலிலிருந்து உயிர் பிழைத்து வந்தவர்கள் போல் இருவரும் மேல் மூச்சுக் கீழ் மூச்சு வாங்கச் சந்தித்தனர். அந்தக் குலுங்கித் தளிர சைக்கும் பூங்கொடியின் கோணமெல்லாம் அழகின் கோணமாக இருந்தது அவனுக்கு. குறும்பு, நயனங்களின சுழற்சியிலே — புன்னகை பூத்த கோலத்திலே வந்தாள் முகமோடு அகமும் மலர.

கடமையிலே கண்வைத்தான் சிற்பி அமரன். உடனுதவிக்குக் கரம் கொடுத்தாள் அவன் காதலி தாரா. அவன் உள்ளக்கோயிலிலே உருவாகியிருந்த அம்பிகை-தன் கண்ணெதிரே கைவண்ணத்தால் உருவாகிக் கொண்டிருந்தாள். ஆசைக் கனவுகள் அவன் அகக் கண் முன்பு நிழலாடின— அவளோ? — தன்முன் அழகுப் போட்டியிடும் அந்தக் கலைச் செல்வத்தைப் பார்த்து நகை பூத்தாள் — தன் காதலன் கலையாற்றலை எண்ணிப் புளகாங்கிதம் அடைந்தாள் ஒர்புறம்.

இரவு நேரம் அவர்களுக்காகக் காத்திருக்கவில்லை. நினைவுச் சுழலில் நீந்திக் கரைகாண முடியாதவர்களாய்த் தவித்த அந்த இளம் சோடிகளைக் காலம் பிரித்தது.

"கன்னட நாடு"

தமிழகம் தவிர்த்து உங்கள் திராவிடநாடு கோரிக்கைக்கு இடமுண்டா? என்று மாற்றுக் கட்சியினர் கேட்பதுண்டு. அங்கெல்லாம் நமது கழக ஒளி, வேகமாகப் பரவிடும் அறிகுறி, அதிகமாகி வருகிறது.

சென்ற சில தினங்களாக, "திராவிடநாடு" எனும் பெயருடனேயே தோழர் சுபேர் நடத்திவருகிறார், ஒரு மலையாள ஏடு. வனப்பும், நடையழகும் பொருந்தி அந்த ஏடு, கேரளத்தில் நமது கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகிறது.

இந்தக் கிழமை, "கன்னடநாடு" அரும்பியுள்ளது. கன்னடமாவட்ட தி. மு. க. வைச் சேர்ந்த எஸ். வி. பதியின் முயற்சியும், தோழர்களின் ஆதரவும்கொண்டு, இதனை மைசூரின் முன்னாள் முதலமைச்சர் அனுமந்தையா துவக்கி வைத்திருக்கிறார்.

அதுபோது அவர் பேசியதாக வந்திருக்கும் சேதி, தோழர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதாகும். "திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் தேசப் பிரிவினை ஏற்படும் என்று சொல்வது தவறு. இந்தி வெறியர்களின் திமிர்ப் பேச்சால்தான் நாட்டுப் பிரிவினை ஏற்படும். உத்தரப் பிரதேசத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஆண்டவன் புத்தி கொடுத்தால் இந்த விபரீதம் ஏற்படாது. இந்தியப் பிரதமர் நேரு உலகப் புகழ்பெற்றவர். இந்தியமக்களின் பெருந் தலைவர். அவரைக் கன்னடத்திலோ, தமிழிலோ, பேசச்சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம். நேரு தமிழ்மொழி கற்றுத்தமிழிலே பேசினால் நானும் இந்தி கற்று இந்தியிலே பேசத்தயார், அவரால் ஏற்கமுடியாது," என்று அனுமந்தையா பேசியிருக்கிறார்.

அரும்பியுள்ள அந்த ஏடு, வளர்ந்து நமது கொள்கைகளைப் பரப்பவேண்டும் என வாழ்த்துகிறோம்.

அது தன் கடமையைச் செய்தது-அதற்கு உள்ளம்என்று ஒன்றிருந்தால்தானே ஓய்ந்துவிட.

விழா — நகரெங்கும் ஒலித்தது இன்ப உலா. திரள் திரளாய் மக்கள் கூட்டம். இல்லமெங்கும் தீபாலங்காரம். கூடகோபுரங்களும் மாட மாளிகைகளும் அலங்கார முத்திரை தாங்கித் தலை நிமிர்ந்து நின்றன. கண்களிலே மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு—கால்களிலே இயந்திரமாய்ச் சுழலும் முடுக்கு—உள்ளத்திலே ஆனந்தக் கணைத் தொடுப்பு—கரங்களோ? மிதந்தன துடிப்பில். இங்கும் அங்குமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தனர் மக்கள்.

அணி அணியாய் மறவர் கூட்டம் முன் நடக்க — வேலேந்திய வீரர்கள் பக்கபலமிருக்க—வைரத்தால் இழைத்த முகபடாம் அணிந்த பட்டத்து யானையின் மீதேறிப் பவனி வந்தார்-மட்டற்ற மகிழ்ச்சியோடுமன்னர்மணிமார்பர்.

அன்று அம்பிகையின் ஆலயத் திருப்பணி. விழாக்கோலம் கொண்ட மக்கள் விதவிதமாய் அணி புனைந்தனர். காணிக்கை செலுத்தினர் அம்பிகைக்கு. பால் சொரிந்தனர். பன் மலர் மாலைகள் சாத்தினர். சுடர் விளக்குகள் ஜோதி காட்டின. பூஜை நடந்தது. மணி ஒலியிட்டது. சங்கு முழங்கியது. கொற்றவர் அம்பிகை குடியிருக்கும் கோயிலுள் புகுந்தார். தலைவணங்கிச் சிலையை நோக்கினர். நிலை மறந்தார். கலை மெருகுதான் கடவுளாய்க் காட்சி தந்ததோ?—அழகின் பிறப்பிடத்தைக் கண்டுவிட்டவன் போல் ஆனந்தம் கொண்டார். இன்பப் பரப்பிலே மிதந்தார். மக்கள் கூட்டம் மன்னரையும் — அம்பிகை மாதாவையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக் கூறவொண்ணாத ஆச்சரியத்தின் கைப்பொம்மைகளாய் நின்றனர்.

அந்தஆச்சரியத்திற்குக்காரணமாயிருந்த அவ்வூர் அதிகாரி மருதப்பரை, மன்னர் மனமகிழ்வால் புகழ்ந்தார். சிலையைச் செதுக்கிய சிற்பியின் இருப்பிடம் அறிந்து, ஏவலாளர்களை அனுப்பிப் பல்லக்கிலே பாராட்டுக்குரிய அவனை ஏற்றிவருமாறு பணித்தார். ஏவலாளர்கள் சென்றனர். காவலன் விடைபெற்றான்—சூழ்ந்திருந்த மக்கள் கலைந்தனர். அடித்துவைத்த சிலைபோலஅசையாது நின்றுகொண்டிருந்தார் மருதப்பர்.

அவர் கண்கள் தீயுருண்டைகளாக ஜொலித்தன. உள்ளமோ? பூகம்பமாய் ஓங்காரமிட்டது. ஓடும் நரம்புகளிலே வீரம் கிளர்ந்தது. காதுகளிலே "பழிக்குப்பழி" என்ற குரல் ரீங்காரமிட்டது.

"மாசு! மானமே பெரிதென வாழ்ந்த என் மறக்குலத்திற்கு மோசம் தேடிவைத்துவிட்டான் முழு முட்டாள் — பரமபாதகன் அந்தச் சிற்பி. என்மகளைப்போல் சிலை செதுக்கி—பலர்கண்டு வியக்கும்படி அதை நிறுத்திப் பறித்துவிட்டானே என் கௌரவத்தை! அதுமட்டுமா? அந்த அனாதைப் பயல் காதல் வலை விரித்து என் கண்மணி தாராவையும் மயக்கிவிட்டான். பரிசு! ஆம் அவனுக்கு சரியான பரிசு, நான் தரப்போகிறேன்." நெஞ்சம் படபடத்தது மருதப்பருக்கு. அம்பிகையின் அருகிலே சாத்திவைத்திருந்த கொடுவாளை எடுத்தார்—கொக்கரித்தார்.

எங்கோ இருந்து சிற்பி ஓடிவந்தான் பொங்கும் மகிழ்வோடு. பலர் வாழ்த்தத் திகழும் தன் கலைப் படைப்பைக் கண்டு களிக்க வந்தான். கூட்டம் கலைந்திருந்ததால் — ஏகாந்தத்திலே எந்தத் தடையுமின்றி — ஏற்றமுற்றிருக்கும் தன் இதயக் கனியின் எழிற்பிழம்பை பார்த்துப் பூரித்துப் பரவசத்தால் மார்பு விம்ம — தன் கடைக்கண்ணிலே அரும்பும் பரிசான ஆனந்தக் கண்ணீர்ச் சொட்டைக் காணிக்கையாக்கலாமென வந்தான்.

திகைத்தான் சிற்பி உள்ளே காலடி வைத்ததும். நகைத்தார் மருதப்பர், தன் அழிவைத் தேடி வந்த அவனைப் பார்த்து.

பதைத்த உள்ளத்தோடு பார்த்தான் சிற்பி. கொதித்த உள்ளத்தோடு கொடுவாளை ஓங்கினார் மருதப்பர். பயந்தான்—நயந்தான்—பயனில்லை. பாதுகாப்பிற்காக கையை உயர்த்தினான். ஒரேவீச்சு! துண்டாகி விழுந்தது சிற்பியின் வலது கரம் இரத்தம்கொட்ட. அவன் அலறினான் — மருதப்பர் நகை முழங்கினார்.

கண்களிலே நீர் வழிய மருதப்பரைப் பார்த்தான் சிற்பி அமரன். அந்தப் பார்வை, "செலுத்தியாகிவிட்டதா பரிசை?" என்று கேட்பது போலிருந்தது. பாராட்டும்—பரிசும் எந்தக் கரம் ஏந்த வேண்டுமோ? அந்தக்கரம் இரத்த வெள்ளத்திலல்லவா தோய்ந்து கிடந்தது.

ஆம். சரியான பரிசு. அவனது கடைசிச் சிலைக்கு அவன் கரமே காணிக்கை. முடிமன்னரையும் நிலை மறக்கச் செய்த சிலைக்குப் பரிசு. தன் காதல் தெய்வத்தைக் கண்காணும் தெய்வமாக்கியதற்குப் பரிசு கிடைத்தேவிட்டது. துடித்து விழுந்தான் அடுத்த கணம்.

மன்னர் பணியாட்கள்வந்தனர். முத்துப் பல்லக்கு அவனை ஏற்றிச் செல்லக் காத்திருந்தது. பொற்காசுகளும் வளநாடும்—யானைக் கன்றுகளும் தரக்காத்துக் கிடந்தான் அந்நாட்டுக் காவலன். அறிஞர் கூடிய அவையிலே அவனுக்கோர் தனியாசனம் ஒதுக்கிக்கூட வைத்திருந்தான். பட்டம்—பதவி—புகழ்மாலை இவைகளெல்லாம் இனி அவனுக்கெதற்கு? அவன்தான் ஈடு கொடுக்க முடியாத பரிசைப் பெற்றுவிட்டானே! ★

தொழில் கல்வி வகுப்புகள்

1958 மே மாதம் 1-ம் தேதி முதல் ஜுன் மாதம் 9-ம் தேதி வரை ஆட்டோமோபைல் ஸர்வீஸ் என்ஜினியரிங், ரேடியோ ஸர்வீஸ் என்ஜினீயரிங் ஆகிய, ஆறு வார வகுப்புகள் நடத்தப்படும். S.S.L.C.யும் அதற்கு மேலும் படித்தவர்கள் மட்டும் விண்ணப்பிக்கவும். ஒரு சில மாணவிகளுக்கு சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படும். இந்த 6 வார வகுப்புகள் முடிவடைந்தவுடன், தொடர்ந்தாற்போல் அதேபாடங்களில் மூன்று மாத வகுப்புகள் நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவரங்கள் அறிவிக்கப்படும். பிராஸ்பக்டஸ்-க்கு I. L. W. A. Ltd., கோபால்பாக், கோயமுத்தூர் என்று எழுதவும்.

போன்: 40

தந்தி: "ILWA".

G. D. NAIDU,
பிரஸிடெண்ட்

ஆத்திரமும் ஆதரவும்

—[ம. கி. தசரதன்]—

தி. மு. க. சொல்லும் திராவிட நாட்டு அமைப்பு இயலாத செயல் என்று சொல்லிடும் அமைச்சர் 'இராஜா மகள்' உதாரணம் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் ஓர் ஊரில்.

கதைகள் சொல்லி திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையை மாய்த்துவிடலாம் என்று நமது மாநில நிதியமைச்சர் கருதுகின்றார் போலும்! தி. மு. கவின் வளர்ச்சியைக் கண்டு மனம் பொறாத அவர் அப்படி ஒரு மயக்கத்தில் இருப்பது கண்டு நாம் பரிதாபப்பட வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

திராவிடநாடு பெறுவது சினிமா கதை எழுதுவது போலவோ, காட்சி சோடனையைப் போலவோ? அல்ல என்று சொல்லிடும் நிதியமைச்சர் தாமே ஒரு 'இராஜா மகள் கதை' சொல்ல ஆசைப்படுவது விந்தைதான்.

'கேரளம், கன்னடம், ஆந்திரம் இவற்றைத் தமிழகத்துடன் சேர்த்துத் திராவிடநாடு அமைக்க வேண்டும் என்று கோருகின்றார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் இராஜா மகளைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது. இராஜா மகளைக் கலியாணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், இராஜாவும் சம்மதிக்க வேண்டும், அவருடைய மகளும் சம்மதிக்க வேண்டும்." என்கிறார். திராவிட நாடு ஏதோ கிடைத்தற்கரிய பொருள் என்று சொல்லி விட்டதாக நினைக்கின்றார்.

இராஜா மகளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணினால் அது முடியாமற் போகின்ற செயல் அல்ல. காதல், கோட்டைச் சுவர்களைக் குடைந்து கொண்டு போகவும் வரவும் வல்லது என்பதை எல்லோரும் அறிவர். காதலில் வெற்றி கண்ட அமைச்சரே இதனை இவ்வளவு எளிதில் மறந்துவிட்டது வியப்புத்தான்!

இந்த 'அரிய' உதாரணம் காட்டித் திராவிட இன முழக்கத்தைத் தீர்த்துக்கட்டிவிட்டோம் என்று கருதிவிட்ட அவர் அடுத்து இன்னும் ஒரு 'அரிய' 'உண்மையை'க் கூறுகின்றார்:

ஆந்திராவிற்குப்போய்த் திராவிட நாட்டிற்கு ஆதரவுகேட்டால், ஆந்திரர்கள் அடித்து நொறுக்கி விடுவார்களே என்கிறார்.

"அந்தத் தோப்பிலே சுவையான பழம் இருக்கிறது என்கிறாய். அடேயப்பா அது எவ்வளவு தொலைவு தெரியுமா? அவ்வளவு தொலைவு போனாலும் அங்கு மரம் என்ன குட்டையாகவா இருக்கிறது. முயன்று ஏறினால் குளவிகள் கொட்ட வருமே! என்று யாராவது சொன்னால், உன்னால் முடியாவிட்டால் நீ இங்கேயே இரு. நான் போய்ப் பழம் பறித்து வருகின்றேன். அதன் சுவையைப் பிறகு பார் நீ" என்றுதான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

அமைச்சர் திராவிடநாடு தீதானது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதை அடைவது ஆபத்தாக இருக்கிறதே என்கிறார். தோப்பின தொலைவு கண்டு அஞ்சுகின்றார், மரத்தின் உயரம் கண்டு மலைக்கின்றார்; குளவியின் கொடுக்குக் கண்டு குமைகின்றார். அவ்வளவேதான். இவை அத்தனையும் கடந்துவிட்டால் இனிக்கும் பழம்கிடைக்கிறது என்பதை அமைச்சர் மறுக்கவில்லை.

ஆந்திரர்கள் அடித்து நொறுக்கிவிடுவார்களே என்றுதான் அச்சப்படுகின்றாரே ஒழிய அவர்கள் ஆதரவு தந்துவிட்டால் அடைய முடியும் திராவிடத்தை என்று சொல்லுவார். அந்தத் துணிவினை அவர் பெறவேண்டும் என்பதற்காக, ஆந்திரர்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் அவர் 'திருமுன்' படைக்க வேண்டியவர்கள் ஆகின்றோம். அவர் அமைச்சர் என்பதற்காக அல்ல, அவரைப்போல வேறு பலர் இன்னமும் அச்சப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ் கட்டிடத்திற்குள். அவர்களுக்கெல்லாம் தெளிவு ஊட்டிட நாம் கடமைப்பட்டவர்கள் அன்றோ?

அந்தக் காங்கிரஸ் நண்பர்களை ஆந்திர சட்ட மன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுவோம் இப்போது. அவர்கள், அவர்களுக்குச் சாதகமான ஒன்றின்மீது ஓட்டெடுக்கும்போதும், நம் கழக உறுப்பினர்கள் பேசும்போதும் தான் இங்கே இருக்கும் சட்டசபைக்கே வருகின்றார்கள். தொலைவில் உள்ள ஆந்திர சட்ட மன்றத்திற்கு எங்கே போகப்போகின்றார்கள். நாமாவது அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் 'பாரீர் இந்தக் காட்சியை; கேளீர் இந்தக் குரலை' என்று காட்டி அவர்கள் மனதில் படிந்துவிட்ட அச்சத்தினைத் துடைத்திட வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

ஆந்திர மாநில சட்ட மன்றத்தில் தொழில் இலாகா மானியக் கோரிக்கையை முன்மொழிந்து பேசுகின்றபோது ஆந்திர மாநில முதலமைச்சர் திரு. சஞ்சீவி அவர்கள் மத்திய அரசினரின் போக்கைக் கண்டித்துப் பல உண்மைகளை எடுத்து மொழிந்திருக்கின்றார். அந்த உண்மைகளைக் கேட்ட பின்னரேனும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இங்குள்ள நிலைமைகளை மறைக்

காமல் சொல்லிடும் திறம் பெற வேண்டும்.

"சிங்கரேணி என்ற இடத்தில் நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை விரிவாக்கவும், உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்கவும் மத்திய சர்க்காரிடம் ஆந்திர சர்க்கார் 4 கோடி ரூபாய் கடனைக் கொடுத்துதவும்படி கேட்டனர். மத்திய சர்க்கார் இந்த முக்கிய தொழில் நிறுவனத்தில் உதவி செய்ய மனம் இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர்" எனத் திரு. சஞ்சீவி குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். முடியாது என்று நேரடியாகச் சொல்லாமல் அந்த நான்கு கோடி ரூபாய்களைக் கொடுத்தால் தொடங்க இருக்கும் தொழில்களில் பெரும்பகுதி மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும் என நிபந்தனை போட்டனராம்.

எல்லாம் ஒரே இந்தியாதானே பங்குகள் டெல்லியிலே இருந்தால் என்ன! ஹைதராபாத்திலே இருந்தால் என்ன! என்று ஆந்திர சர்க்கார் உடனே அந்தப் பணத்தை அனுப்புங்கள் என்று ஆலாய்ப் பறக்கவில்லை. அல்லது இதை நாம் ஏன் மக்களிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணி வாய் மூடிக் கிடக்கவில்லை. சட்டமன்றத்திலே மத்திய சர்க்காரின் போக்கைக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கின்றார் முதலமைச்சர். 'தான்' இந்தியன் என்று எண்ணாமல் 'நான் ஆந்திரன்' என்று அவருடைய மனம் துணிவோடு எண்ணியது. இந்தியா வளர்வது இருக்கட்டும். என்னுடைய மாநிலம், என் தாய் நாடு, நான் பிறந்து வளர்ந்த மண் வளரவேண்டும், செழிக்கவேண்டும், வளம் பெற்று வாழவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றார். ஆனால் இங்கிருக்கும் அமைச்சர்களோ தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டாதது மட்டுமல்ல, இருக்கின்ற செல்வங்களையே இழந்துவிடுவதற்கு ஒருப்படுகின்றனர். 'குளமாவது மேடாவது; எங்கே இருந்தால் என்ன; எல்லாம் இந்தியாவில் தானே இருக்கிறது' என்று ஏதோ யாருக்கும் தெரியாத, தெரிந்து கொள்ள முடியாத அரிய தத்துவத்தைச் சொல்லுவதுபோல் சொல்லுகின்றனர்.

ஆந்திரத்தில் ஆதரவு இருக்கிறதா என்று கேட்கும் காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு ஒன்று சொல்லுகின்றோம். ஆந்திரத்தில் ஆதரவு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பிறகு ஆராய்வோம். ஆந்திரத்தில் மத்திய சர்க்காரின்மீது ஆத்திரம் இருக்கிறது. அந்த ஆத்திரத்தை அவர்கள் நமக்குத் தரும் ஆதரவாக மாற்றிக்கொள்ள எத்தனை காலம் ஆகும்?

ஆந்திரர்கள் அடித்து நொருக்கிவிடுவார்கள் என்று சொல்வது இங்கிருக்கும் சில கோழைகளை அச்சுறுத்துவதற்குப் பயன்படலாம் என்று அமைச்சர் நினைத்திருக்கக்கூடும். ஆந்திரர்கள் திராவிட நாடு கேட்டால் நம்மை அடித்து நொருக்கமாட்டார்கள்; மத்திய சர்க்கார், கொடுக்கமாட்டோம் திராவிடநாடு என்றால், மத்திய சர்க்காரைத் தான் அடித்து நொருக்குவார்கள். பொட்டி ஸ்ராமுலு உயிர் நீத்தபோது அப்படித்தான் அடித்து நொருக்கினார்கள். அந்த ஓசை டெல்லி செங்கோட்டைச் சுவர்களைக் கடந்து உள்ளே நடந்துகொண்டிருந்த பாராளுமன்ற மண்டபத்தின் நான்கு சுவர்களிலும் எதிரொலித்தது. நேரு பண்டிதர் எழுந்து 'பெறுக ஆந்திரம்' என்றார். இது அமைச்சர்களுக்கு நினைவிருக்க வேண்டுமே!

சிங்கரேணியில் ஏன் தொழில் வளருவதை மத்திய சர்க்கார் விரும்பவில்லை? அப்படியே வளர்ந்தாலும் அது தங்கள் பங்கில் வளரவேண்டும் என்று விரும்பக் காரணம் என்ன? அதற்கு ஆந்திரம் இணங்காதது ஏன்? எல்லாம் இந்தியாவில்தானே இருக்கப்போகின்றது? என்றாலும் ஆந்திர சர்க்காரின் சொந்தத் தொழில் வளருவதை மத்திய சர்க்கார் விரும்பவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் கூட்டை ஆந்திர சர்க்கார் விரும்பவில்லை. இதனைத்தான் அந்த நிலைமை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது.

சிங்கரேணியில் ஆந்திர சர்க்கார் திட்டப்படி சுரங்கத்தை விரிவாக்கி உர உற்பத்தியைத் தொடங்கினால் தென்னகத்தின் தேவையை அது நிறைவேற்றும் அளவுக்குச் செழிப்புடையதாம்.

இப்போது தென்னகத்திற்குத் தேவையான நிலக்கரி பீஹாரிலிருந்து கொண்டுவரப்படுகின்றது. இதற்காகக் கொட்டிக் கொடுக்கப்படும் விலை ஒருபுறம் இருக்க, அந்த நிலக்கரியைக் கொண்டுவர மட்டும் இரயில்வே கட்டணம் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகின்றது எனக் கணக்கிடப்படுகின்றது. இந்த வகைச் செலவுகளைக் குறைக்கலாம் என்று மத்திய சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டால், அவர்கள் உதவி செய்ய மனம் இல்லாதவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

நிலக்கரி விலையின்றிப் போவது ஒன்று; ஒரு கோடி ரூபாய் இரயில்கட்டணம் இல்லாமல்போவது இரண்டாவது. இரண்டும் வடநாட்டு மாநிலத்திற்கு இழப்பாகிறது. எனவேதான் ஆந்திர சர்க்காருக்கு உதவி செய்ய மத்திய சர்க்காருக்கு மனம் இல்லாமலிருக்கிறது! என்றைக்கும் தென்னாடு வடநாட்டுக்குச் சந்தையாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றனரேயன்றி, தென்னகம் ஏதாவது ஒரு துறையில் வளர வேண்டும் என்று முன்வந்தாலும் உதவும் மனம் இல்லாதவர்களாக அவர்கள் இருக்கின்றனர். நம்முடைய அமைச்சர்களோ 'வடக்காவது தெற்காவது' என்கின்றனர். இதோ சிங்கரேணி சொல்கிறதே, வடக்குவேறு தெற்குவேறு என்று!

வேறு வழியின்றி உதவி செய்தேதான் தீரவேண்டும் என்ற நிலைமைவந்தால், என்ன செய்வது என்று எண்ணியவர்களைப்போல் நீங்கள் கேட்கும் தொகையைத் தருகின்றோம்; ஆனால் அந்தத் தொழிலில் பெரும் பங்கு எங்களுக்கிருக்க வேண்டும் என்கின்றனர்

படித்துவிட்டீர்களா?

இராசை கி. அரங்கசாமி அவர்கள் இயற்றிய ஒப்பரும் உயர் திராவிட இலக்கியம்

திராவிட ஆட்சிமுறை 333

—விலை ரூ. 1

பதினெண் கலைகளை விளக்கும்

படிப்பது எப்படி?

—விலை ரூ. 1-25

அஞ்சற் செலவு ரூ. 0-25 பு. காசு

ஏஜெண்டுகள் 25% கழிவு நீக்கி முன்பணம் அனுப்புக

கிடைக்குமிடம்:—

திருக்குறள் பதிப்பகம்,

இராசிபுரம், சேலம் மாவட்டம்

மத்திய சர்க்கார். இதை ஒப்ப சஞ்சீவியாரின் மனம் ஒருப்பட வில்லை. சஞ்சீவியாரும் சுப்பிரமணி யத்தைப்போல் காங்கிரஸ்காரர் தான் — நேருவுக்கு நெருக்கமான வர்தான், என்றாலும், தான் ஆந்திரன் என்று நினைவுறுத்திக் கொள்கிறார். அதனால் "உங்களைக் கடன் கேட்டோமேயன்றித் தொழில்களில் முதலீடு செய்யச் சொல்லவில்லை" என்று திட்ட வட்டமாகக் கூறி மத்திய சர்க்காரின் கூட்டு வேண்டாம் என ஒதுக்கிவிட்டார். ஆனால் சுப்பிரமணியம், தான் ஒரு தமிழர் என்பதை அடிக்கடி மறந்துவிடுகின்றார்; ஏக பாரதத்தின் தலைப் பிள்ளை ஆகின்றார்!

'கூட்டத்தில் கூவிப் பிதற்றலன்றி நாட்டத்தில் கொள்ளாரடி —கிளியே' என்று பாரதியார் பாடியதற்கு இதோ நாங்கள்தான் சான்றாக நிற்கின்றோம் என்று சொல்வதுபோல் இவர்கள் போக்கும் பேச்சும் இருந்திடக் காணுகின்றோம். தமிழ் தமிழ் என நமது கல்வியமைச்சர் எங்கும் முழங்குகின்றார். ஆனால் தமிழ் வளர ஏதேனும் செய்திருக்கின்றார்களா எனின், வளரும் தமிழ் இவர்களால் வாடிப்போகாமல் இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கத் தோன்றுகின்றதேயன்றி, ஏதும் ஆக்கப்பணி செய்தவர்களாகக் காணோம். ஆனால் வேறு எந்த மொழி வளர்ச்சிக்கும் பாடுபடாமல் இருக்கிறார்களாஎனின்; இந்தியும் சமஸ்கிருதமும் வளரவேண்டும்-வாழவேண்டும் என ஓடி ஓடித் தொண்டு செய்கின்றனர். இந்தியில் டைப்ரட்டர் பொறி முதலியன வாங்க என முன்பொருமுறை பெருந் தொகை செலவிட்டிருக்கின்றனர். இந்த முறை சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி ஒன்றுக்கு விடையிறுக்கும்போது டெல்லி பம்பாய் முதலிய இடங்களில் இருக்கும் சமஸ்கிருதப் பாடசாலைகளுக்கு ரூ. 7000/- வீதம் மூன்று நிலையங்களுக்கு சென்னை சர்க்கார் நன்கொடை தந்திருக்கின்றார்கள் என்று அறிவித்திருக்கின்றார்.

இங்கே தாய்மொழி வளர வழி செய்யக்காணோம்! எங்கோ சமஸ்கிருதம் வளர இங்கே தானம் நடக்கிறது. தாய் பசித்து வாடுகின்றாள்; அவள் வயிற்றுப் பிள்ளை தானமும் தருமமும் செய்கின்றார்; ஏதிலார் ஆருகின்றனர்; தமர் பசித்துத் தவிக்கின்றனர்; பேதையின் செயல் இது எனத் திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கின்றார்.

"இதேபோல் அந்தமாநிலங்கள் தமிழ் வளர நன்கொடை தந்திருக்கின்றனவா" என நமது கழக உறுப்பினர் ஒருவர் கேட்டதற்கு அமைச்சர் மழுப்பல் விடை பகர்ந்திருக்கிறார்.

இந்தப் போக்கிலே இருக்கும் 'சென்னை' மாநில அரசினர் தங்களுக்குத் தமிழ் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் இருப்பதாகக் கூறிவருவது விந்தைதான்! தன்னுடைய குற்றத்தை மறைக்க இன்னொருவன் மீதுபழி சுமத்துவதுபோலத்தங்களுடைய தகாத செயலை மறைத்துக்கொள்ள நினைக்கும் அமைச்சர் நம்மைப்பார்த்து திராவிடநாடு கேட்பது இராஜா மகளைக் கலியாணம் செய்துகொள்ள விரும்புவதைப் போல' என்று சொல்லுகின்றார்.

சிங்கரேணி ராஜாமகள் சம்மதம் சொல்லுகின்றாள்,ஆந்திர இராஜா சஞ்சீவி சரி என்கிறார், சுப்பிரமணியம் என்ன சொல்வாரோ இப்போது?

இத்தனை பெரிய கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டி எப்படி நான் உள்ளே போவேன் என்று மலைக்கின்றார். நாமோ கோட்டைச் சுவரின் கொடுமையை எண்ணாமல் உள்ளத்தில் கொண்டிருக்கும் கொள்கையின் உறுதியால் மெல்ல மெல்ல மேலே ஏறுகின்றோம்; கீழேயிருக்கும் சுப்பிரமணியம் 'சீச்சீ இந்தப் பழம் புளிக்கும்' என்கிறார்.

எத்தனை நாட்களுக்கு இப்படி பழம் புளிக்கும் கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்களோ பார்க்கலாம்!

★

ரதம்

"ஏழு வயதுள்ள சிறுமி கற்பகம் திருவானைக்காவல் பிள்ளையார் ரதம் ஏறி மாண்டாள்."

குழந்தைகள் ரதத்தை இழுத்தனர்.. அப்போது ஏற்பட்டது இந்த விபத்து.

(சூ. மி.)

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்ற இவ்வளவோடு, நாம் கோரும் நாட்டுப் பிரிவினைக்குக் காரணம் காட்டி மறுத்து விட்டதாக எண்ணிக்கொண்டு பேசி முடித்து விடுகிறார்கள்.

ஆனால், பொதுமக்கள், பெரியவர்கள், இளைஞர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய எல்லோருமே நாம் கூறுவதையும் கேட்கிறார்கள், அவர்கள் கூறுவதையும் கேட்கிறார்கள். யார் கூறுவதில் உண்மை இருக்கிறதென்பதையும் அறிந்து விளக்கம் பெற்றுக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இந்த விளக்கத்தின் விளைவு எந்த அளவிற்குப் போய் இருக்கிறதென்பதை மட்டும் எப்படியோ அமைச்சர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் எங்கு சென்றாலும் அங்கெல்லாம் தி. மு. க. பற்றி, சம்பந்தம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, ஏதாவது பேசித் தொலைக்கிறார்கள்! பேசட்டும், பேசட்டும். நன்றாகப் பேசட்டும். தி. மு. க. பற்றிப் பேசுவது தான் இன்றைய சர்க்காரின் கடமை என்று வேறு சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தக் கடமை, நாம் கோரும் திராவிட நாடு கிடைக்கும்வரை நடைமுறையில் இருக்கட்டும். அது, நமக்கு அவர்கள் செய்யும் மறைமுக உதவியாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நாம் எதிர்காலத்தில் அவர்களை மறக்கமாட்டோம்.

நாளைக்கு ஆளும் கட்சி வேறாக மாறி, அந்தக் கட்சி, இன்று ஆளும் கட்சியை வியாதிபிடித்த கட்சி, வலைவீசும் கட்சி, தீமை பயக்கும் கட்சி, மாயையால் மயக்கும் கட்சி என்று கூறினால், நாம் எங்கிருந்தாலும், அப்படியெல்லாம் ஆளும் கட்சியைப் பற்றிப் பேசுவது அரசியல் நாகரிகமாகாதென்று கூறத் தவறமாட்டோம் என்பதை மட்டும் இன்று ஆளும் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறோம்.

★

The School of English Learning

ஆங்கிலக் கல்வி நிலையம்

60, பிராட்வே, மண்ணடி, சென்னை-1.

★ ஒரே ★ வருடத்தில்

தமிழ் தெரிந்தவர்கள் இலக்கண ரீதியாக அடிப்படையிலிருந்து

இங்கிலீஷ்

இங்கிலீஷ் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்கள் அடிப்படையிலிருந்து

மெட்ரிக்

காலையிலோ மாலையிலோ ஓய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்தி

நேரில் கற்கலாம்.

நாட்டின் உயிர்நிலையாய கல்வித் துறையில் பயனுள்ள நூதன புரட்சிகரமான மாற்றங்களைச் செய்துவரும் எங்கள் கலாநிலைய நடவடிக்கைகளை நேரில் வந்து பார்வையிட்டால் எங்கள் அரிய சேவையைப் பாராட்டாமல் இருக்கமாட்டீர்கள்.

புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பம்: 11-4-1958

சேர மனுசெய்துகொள்ள கடைசி தேதி: 10-4-1958

- ★ கற்றோரும் போற்றும் நூதன பாடதிட்டங்கள்
- ★ சீரிய முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள வகுப்புகளின் காட்சி
- ★ உரிய மரியாதையுடன் மாணவர்கள் நடத்தப்படும் போக்கு
- ★ மாணவர்கள் காட்டும் ஆர்வம்

நேரிலே காணீர்.

முழு விவரங்களை நேரில் வந்து தெரிந்துகொள்க.

கல்வி நிலையம் எல்லா நேரங்களிலும் (ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் கூட) திறந்திருக்கும்

முக்கிய அறிவிப்பு: *சென்னை வாசிகள் மட்டுமே சேரலாம். 16 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களே இங்கிலீஷ் வகுப்புகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். 20 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களே மெட்ரிக் வகுப்புகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள், பெண்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள்.*

திருத்தமாகக் கற்க ஓரளவு இங்கிலீஷ் தெரிந்தவர்களும் இங்கிலீஷ் வகுப்புகளில் சேரலாம்.